

genc BİRİKİM

Değerli Okurlarımız,

Yaratıcımız ve sahibimiz yüce Allah'a hamd, peygamberimiz Muhammed Mustafa'ya salât ve selam olsun. Yeryüzünde bulunma amacı, sadece yüce Allah'a kulluk etmek, onun rızasını gözetmek, yine onun dini, rızası ve davası için çalışmak, yaşamak ve mücadele etmek olan müminlere selam olsun.

Yüce Rabbimize ne kadar hamd etsek azdır; zira bu sayımızla birlikte *yirmi dördüncü* (24.) yılımıza girmiş bulunuyoruz.

Bunca senedir; sadece yüce Allah'ın rızasını gözetmek, sadece O'nun izzet ve şeref menbaı olan yüce dini İslam ve İslam'ın bağlıları olan Müslümanlar için cümleler kurmak, gündem belirlemek ve belirlenmiş gündemlere kapılmak derd ü gayesiyle yürüyüşte olmak...

Bunca senedir; her aya ayrı bir önem vererek *on iki* defa sözünü ve özünü tazelemek, canlı ve diri kalmaya özen göstermek...

Bunca senedir; yaşanan zorluklara, sorunlara, umarsızlıklara, unutulmuşluklara rağmen sayfa sayfa okurların, sevenlerin, takipçilerin huzuruna çıkmak...

Bunca senedir; okumanın ve yazmanın, Müslümanlar ve Müslümanca söz ve amel sahibi olanlar için ne kadar büyük önem taşıdığının farkında olarak yolculuğa devam etmek...

Bunca senedir; aziz İslam'ın ve muazzez Müslümanların lehine ve hayrına ne olmuşsa sevinip mutlu olmak, onların aleyhine ve şerrine dair ne gerçekleşmişse üzülp acı çekmek...

Bunca senedir; hakkın, hakikatin, tevhidin, adaletin ve merhametin şahitliğini yapmaya özen göstererek yüce Allah'ın hüküm ve emirlerinin yeryüzüne hüküm ferma olması ve zulmün, küfrün, şirkin yok olması için sözün

gücüne inanarak haykırmaktan ve kabul edileceği gerçeğini unutmuyarak hem kavli hem de fiili duadan vazgeçmemek...

Bunca senedir; "genc" kalmaya çalışmak ve "birikim"li olmaya tavizsizce gayret sarf etmek...

24. senemiz, Yüce Allah'ın lütfuyla, rıyasız ve ziyansız geçecek senelerimize sönmez bir ziya olsun. Âmin.

Bu sayımızda; yazarımız Ali Kaçar, "**Gazze'deki Ateşkes, Gazze Halkının Bir Zafere'dir**" başlıklı makalesinde, 7 Ekim 2023 Aksa Tufanı'yla yeniden canlanan şanlı Gazze cihadının 18 Ocak 2025'te ateşkes ile taçlanması ve bunda Gazze halkının rolünü irdeliyor.

Sayımızın dosya konusunu, "**Şehadet ve Direniş**" olarak belirledik. Dosya konuları çerçevesinde yazarlarımız; Emrah Doğru, Erdal Tuğrul, Fatih Pala, Dr. Hüseyin Durmaz, Rüstem Ayılmazdır, Sercan Akbayrak, Sümeyye Demirci ve Taşkın Önel; şehadet ve direnişi yeniden anlayıp yaşamamıza vesile olucu cümleler kurdular.

Ayrıca Cefai Demirel'in "**Mucizeler ve Çıkarılacak Dersler**", M. Emre Akif'in "**Modern Çağda Gençliğin İnanç Sorunlarının Sebepleri**", Rüveyde Bera Pala'nın "**Kimlik Meselesi**", Yasin Tekin'in "**Yusuf Olmak III**" başlıklı yazılarını; Taşkın Önel'in "**Kundaktan Zindana Mektup**" adını verdiği şiirini ve Dr. İsmail Ceylan'ın "**Gazze'de Zafer ve Yenilgi**" başlıklı çeviri çalışmasını istifadenize sunduk.

"**Ahiret Azığımız: Oruç ve İbadetlerimiz**" dosya konulu Mart 2025 (Ramazan 1446) tarihli 273. sayımızda buluşmak üzere yüce Allah'a emanet olun.

Bu sayımızda...

- 3 **Gazze'deki Ateşkes, Gazze Halkının Bir Zaferidir**
Ali KAÇAR
- 10 **Mucizeler ve Çıkarılacak Dersler**
Cefai DEMİREL
- 15 **Ey Şehadet, Sen Bana Yoksa Küsülü müsün?**
Taşkın ÖNEL
- 17 **Savaş ve Ahlak Sahibi Bir Şehid: Şamil Basayev**
Fatih PALA
- 20 **Şehadet ve Direniş: İnsanın Var Oluş Mücadelesi**
Dr. Hüseyin DURMAZ
- 22 **Kutlu Son**
Sümeyye DEMİRCİ
- 24 **Gerçek Şehit Kimdir?**
Emrah DOĞRU
- 27 **Direnişimiz**
Rüstem AYILMAZDIR
- 29 **Cihat ve Şehadet Bilincimiz**
Sercan AKBAYRAK
- 32 **Direnişin Gücü**
Erdal TUĞRUL
- 35 **Gazze'de Zafer ve Yenilgi**
Hadeel AWAD
- 37 **Kimlik Meselesi**
Rüveyde Bera PALA
- 39 **Yusuf Olmak III**
Yasin TEKİN
- 44 **Modern Çağda Gençliğin İnanç Sorunlarının Sebepleri**
M. Emre AKİF
- 48 **Kundaktan Zindana Mektup**
Taşkın ÖNEL

genc BİRİKİM

Yıl: 24 Sayı: 272

**Sahibi ve Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü**
Ali KAÇAR

Genel Yayın Yön.
Fatih PALA

Yazışma Adresi
Korkutreis Mah. Yeşilirmak Cad. No:9/1
Çankaya - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

ISSN: 3062-0252

Yönetim Yeri
Korkutreis Mah.
Yeşilirmak Cad. No:9/1 Çankaya - ANKARA

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Strazburg Caddesi No : 31/17 Sıhhiye -
ANKARA
Telefon: 0 312 229 1881

Baskı Tarihi
15.02.2025

Abonelik Şartları: Yurtiçi abonelik için 1 yıllık abonelik ücreti olan 900 (dokuzyüz) Türk Lirası'nı (Elden teslim fiyatıdır. Kargo ile teslim alacak abonelerimiz için kargo ücreti abonelere aittir.) "Mustafa SARICA Kuveyt Türk Katılım Bankası TR920020500009457261200001 IBAN No'lu" hesaba yatırmanız yeterlidir. Dijital dergi aboneliği için yine aynı hesaba 1 yıllık abonelik ücreti olan 600 (altıyüz) Türk Lirası'nın yatırılması yeterlidir.

Temsilcilikler:

Ankara : Satılmış Ediz, 0534 259 06 03
Bolu : Remzi Korkmaz, 0505 773 07 01
Erzurum: Kenan Akçıl, 0535 038 25 25
Gümüşhane : Furkan Pala, 0535 883 50 59
İstanbul: Nizamet Karakuşoğlu, 0552 239 60 67
Kayseri : Fatih Pala, 0535 245 31 93

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Gazze'deki Ateşkes, Gazze Halkının Bir Zaferidir

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Aksa Tufanı, sadece Gazze'de ya da bölgede değil, dünyada bir sarsıntı meydana getirmiştir. Bu sarsıntı, on yıllarca devam edecek ve birçok sistemi de yüksek bir deprem şiddetiyle sarsacak bir sarsıntıdır. Umut ve temennimiz bu sarsıntının, zulmeden bütün sistemleri yerle bir etmesidir.

Aksa Tufanı bir milattır. Çünkü Aksa Tufanı, dünyanın en vahşi ve en güçlü görünen Siyonist terör örgütünün karizmasını da tılsımını da yerle bir etmiştir. 7 Ekim'den bu yana dünyanın

süper güçlerinin; gizli, açık, meşru, gayrimeşru bütün imkânlarını Siyonist terör örgütü lehine seferber etmelerine rağmen, Gazze'nin yiğit halkına boyun eğdirememiş ve onları teslim alamamıştır. Üstelik benzerine çok az rastlanan türden, vahşi yöntemler kullanılarak şimdiye kadar denenmemiş modern silahlarla, bom-

Aksa Tufanı, dünyanın en vahşi ve en güçlü görünen Siyonist terör örgütünün karizmasını da tılsımını da yerle bir etmiştir. 7 Ekim'den bu yana dünyanın süper güçlerinin; gizli, açık, meşru, gayrimeşru bütün imkânlarını Siyonist terör örgütü lehine seferber etmelerine rağmen, Gazze'nin yiğit halkına boyun eğdirememiş ve onları teslim alamamıştır.

balarla en vahşi katliamları gerçekleştirmiş olmalarına rağmen...

ABD, İngiltere, Fransa, Almanya başta olmak üzere bütün emperyal güçler; deniz altı, deniz üstü, hava ve kara güçleriyle ve diğer her türlü yardım ve destekleriyle 363 km²'ye sıkıştırılmış Gazze'de, tam anlamıyla bir soykırım gerçekleştirmişlerdir. Bu kadar küçük, daracık bir bölgeye, 80 bin tondan fazla bomba atılmış ve bunun 1945'te Hiroşima ve Nagasaki'ye atılan atom bombalarından daha fazla etkiye sahip olduğu uzmanlarca belirtil-

miştir. On binlerce masum insan; çoluk çocuk, yaşlı, kadın demeden katledilmiş olmasına rağmen, bırakın Kassam Tugaylarını ne Gazze halkı teslim alınabilmiştir ne de rehinelere kurtarılabilmıştır. Bunca insanlık dışı vahşete ve yendik, bitirdik demelerine rağmen, İzzeddin El-Kassam Tugaylarının direnci kırlanamamıştır.

Hatta Gazze'nin her yerinde Siyonistleri geri püskürten, zırhlı araçlarını, Merkava tanklarını içindeki askerlerle birlikte paramparça eden İzzeddin El-Kassam Tugaylarının kahramanlıkları da engellenememiştir. Sadece son bir ayda, HAMAS'ı bitirdik dedikleri Gazze'nin kuzeyinde bile 50 civarında Siyonist asker öldürülmüştür.

Aksa Tufanı ile Siyonist İsrail'in karizması çizilmiş, yenilmezlik miti yerle bir edilmiştir. Siyonistlere göre bunun bir bedeli olmalıydı. Bu bedel, defalarca belirtildiği gibi, kısa bir süre içerisinde Gazze'deki direniş imha edilmeli ve Gazze bütünüyle ilhak edilmeliydi. Hatta Gazze'de yapılacak tatil yerleri, yeni yerleşim alanlarında dikilecek binaların planları bile servis edilmişti. Netanyahu ve Siyonist katiller, suç ortakları Biden ve diğer Batılı liderlerin yardım ve desteğiyle amaçlarını şöyle açıklamışlardı:

1- HAMAS, İslami Cihad ve diğer direniş grupları bütünüyle imha edilecek. Gazze halkı, toplu olarak Sina Yarımadası'na ya da ABD

tarafından inşa edilen iskele üzerinden, deniz yoluyla başka ülkelere sürgün edilecek,

2- Netzarim Koridoru ile Gazze ikiye bölünerek Gazze'yi kontrol altına alma kolaylaştırılacak, Selahaddin (Philadelphia) Koridoru işgal edilerek Netzarim'den de Selahaddin Koridoru'ndan da asla vazgeçilmeyecek,

3- Rehineler sağ salim kurtarılarak ailelerine teslim edilecek.

Siyonist katiller, bu hedeflerini gerçekleştirmeden işgali sona erdirmeyeceklerini defalarca belirtmişler, bu nedenle de bir taraftan Netzarim Koridoru'nu inşa ederken diğer yandan da Selahaddin Koridoru ve Refah sınırını işgal etmişlerdir. Gazze halkı; kuzeyden güneye, oradan da başka yerlere sürülmüş ve güvenli dedikleri her yeri de bombalamaya devam etmişlerdir. Bununla da yetinmemişler, yardım tırlarını da engelleyerek Gazze halkını aç bırakarak teslim olmalarını sağlamaya çalışmışlardır. Hastaneleri bombalamışlar, doktorları ve

sağlıkçıların kimilerini katletmişler, kimilerini de zindanlara atmışlardır. 471 gün; gece gündüz, yaz kış demeden aklın, havsalanın alamayacağı türden saldırılar yapmışlar ve katliamlar gerçekleştirmişlerdir. Buna rağmen, ne halka boyun eğdirmişler ne de Kassam Tugaylarının karşı saldırılarını engelleyebilmişlerdir.

HAMAS ve diğer direniş grupları ise soykırımın başladığı ilk günlerden itibaren, belirledikleri hedefler gerçekleşmeden hiçbir anlaşmayı imzalamayacaklarını, dolayısıyla rehineleri de teslim etmeyeceklerini açıklamışlardı. Gazze mücahitlerinin hedefleri ise şöyleydi:

- 1- Kalıcı bir ateşkes ve savaşın sona ermesi,
- 2- Siyonist İsrail'in Gazze'den tamamen çekilmesi,
- 3- Gazze'nin acı çeken halkına önemli miktarda yardım ulaştırılması ve yaralıların tahliye edilmesi,
- 4- Gazze'nin rehabilitasyonu ve yeniden inşası,
- 5- İsrail hapishanelerinde ve işkence odalarına dönüşen gözaltı merkezlerinde tutulan ve korkunç acılar çeken binlerce Filistinlinin, onurlu bir şekilde evlerine dönmeleri.

İsmail Heniye, Yahya Sinvar, Muhammed Dayf ve Mervan İsa gibi önde gelen liderleri, şehit edilmelerine rağmen, bu hedeflerinden vazgeçmemişlerdir.

İsrail, Ateşkesi Kabul Etmek Zorunda Kalmıştır

Trump'ın yeniden ABD başkanı seçilmesinden sonra Gazze ile ilgili yaptığı bir açıklamada, resmen göreve başlayacağı 20 Ocak 2025 tarihine kadar bir anlaşma gerçekleşmezse Orta Doğu cehenneme döner, demişti. Bu sözlerin HAMAS'a yönelik olduğunu söyleyenler olduğu gibi, Netanyahu'ya yönelik olduğunu söyleyenler de olmuştur. Çünkü Siyonist terör örgütü, başta ABD olmak üzere Batılı devletlerin ve bölge ülke yöneticilerinin yardım ve desteklerine rağmen, hiçbir amacını gerçekleştirememiştir. Sadece ABD, son 15 ayda 22 milyar dolar askerî yar-

dım yapmış; Gazze, Lübnan ve daha geniş bir bölgeye saldırması için de en gelişmiş silahları vermiştir. Ayrıca ABD'nin bunak başkanı Biden, giderayak Kongre'den İsrail'e, eşi benzeri görülmemiş 8 milyar dolarlık ilave askerî yardım talep etmiştir. Netanyahu, Batılı suç ortaklarıyla birlikte Gazze'nin ne kuzeyinde ne güneyinde ne de orta bölgesinde sağlam bir bina, okul, cami, hastane bırakmıştır. Ayrıca savaş uçaklarıyla ve ölüm kusan diğer silahlarıyla bebek, çocuk, yaşlı, kadın ve erkek ayrımı yapmaksızın on binlerce masum sivil Gazzeliyi katletmiştir. Hatta HAMAS'ın elindeki rehineleri kurtaracağız, diye kendi vatandaşlarını öldürmekten çekinmemiştir.

Ancak bunca katliama ve yıkıma rağmen, HAMAS'a boyun eğdirememiştir. Trump'ın tehdit içeren açıklamasından sonra Netanyahu, Mayıs ayında kabul etmediği ateşkes şartlarını, kabul etmek zorunda kalmıştır. Oysa Mayıs ayındaki ateşkes şartlarını HAMAS kabul etmiş, bunak Biden ise bunu müjdeli haber olarak dünya kamuoyuna duyurmuştu. İşte Mayıstaki bu ateşkes şartları, 7-8 ay gecikmeli olarak Netanyahu ve hükümeti tarafından 19 Ocak 2025 itibarıyla kabul edilmiştir. Üç aşamadan ibaret olan bu ateşkesin maddeleri şöyledir:

Birinci Aşama

42 gün sürecek bu aşamada, şu hususlar uygulanacak:

1- Taraflar arasındaki askerî operasyonlar, geçici olarak durdurulacak. İsrail işgal güçleri, yerleşim yerlerinden doğuya ve sınır yakınındaki alanlara doğru çekilecek. Bu geri çekilme, 7 Ekim 2023 öncesi haritalara dayanılarak sınırdan 700 metre uzaklığa kadar gerçekleştirilecek.

2- İsrail'in askerî ve keşif amaçlı hava faaliyetleri, Gazze şeridinde, günlük 10 saat süreyle askıya alınacak. Esirlerin serbest bırakıldığı günlerde ise bu süre 12 saate çıkarılacak.

3- İsrail, birinci aşamada 250'si müebbet hapis cezasına çarptırılmış ve 7 Ekim 2023 sonrası tutuklanan yaklaşık 1000 kişiyi kapsayacak

şekilde, toplamda 2000 Filistinli esiri serbest bırakacak.

4- Göçmenler, evlerine dönecek, işgal güçleri Gazze vadisinden çekilecek.

5- İsrail'in 7 esiri serbest bırakmasının ardından, anlaşmanın 7. gününde işgal güçleri, Reşid Caddesi'nden Salahaddin Caddesi'ne kadar olan bölgeden tamamen çekilecek. Bu bölgede bulunan tüm askerî noktalar kaldırılacak ve göçmenlerin evlerine dönme süreci başlayacak. Yardım malzemelerinin Reşid Caddesi üzerinden engelsiz geçişine izin verilecek.

6- Anlaşmanın 22. gününde işgal güçleri, Gazze şeridinin ortasındaki "Netzarim Ekseni" ve "Kuveyt Kavşağı" gibi bölgelerden, sınır yakınlarına çekilecek ve askerî tesisler tamamen kaldırılacak.

7- Refah Sınır Kapısı, birinci aşamanın başlamasından 7 gün sonra açılacak ve günlük 600 kamyonla yardım malzemesi getirilecek.

Esir ve Tutuklu Değişimleri

8- HAMAS, 33 İsraili esiri serbest bırakacak. İsrail de her İsraili esir karşılığında, 30 Filistinli çocuk ve kadını serbest bırakacak.

9- Esir değişimi, anlaşmanın ilk gününden başlayarak haftalık olarak planlanacak.

Ek Önlemler

1- BM ve uluslararası kuruluşlar, Gazze şeridinde, insani yardım çalışmalarını sürdürecektir.

2- Altyapı yeniden inşa edilmeye başlanacak, geçici barınma merkezleri oluşturulacak.

3- Refah Sınır Kapısı'ndan hasta geçişlerine ve ticari faaliyetlere kolaylık sağlanacak.

İkinci Aşama

42 gün sürecek bu aşamada:

1- Kalıcı bir barışın sağlanması hedeflenecek.

2- İsrail, Gazze şeridinden tamamen çekilecek.

3- Esir değişimi devam edecek.

Üçüncü Aşama

42 gün sürecek bu aşamada:

1- Taraflar, ölümlerin naaşlarını ve kalıntılarını değiş tokuş edecek.

2- Gazze'nin yeniden inşası için 3 ila 5 yıl sürecek bir plan uygulanacak. Bu süreçte evler, altyapı ve binalar yeniden inşa edilecek, zarar görenlere tazminat sağlanacak.

3- Tüm sınırlar açılacak ve mal ile insan hareketliliği serbest hâle getirilecek.¹

Mevcut anlaşmada ABD, Mısır ve Katar ile birlikte, ölü ya da diri, tüm rehinelerin serbest bırakılmasından sonra kalıcı bir ateşkes sağlama sözü vermiştir.

Siyonist İsrail Ateşkesle Mağlup Olduğunu Kabullemişti.

Yahudi Netanyahu ve hükûmetinin, bu ateşkesle hedef olarak belirlediği hiçbir amacını gerçekleştirmediği ortaya çıkmıştır. Netanyahu, tam anlamıyla bir fiyaskoyla karşı karşıya kalmıştır. Çünkü bebekler, çocuklar, kadınlar, yaşlılar katledilmiş, Gazze yerle bir edilmiş ama HAMAS, İzzeddin El-Kassam Tugayları ve diğer direniş örgütleri, hâlâ dimdik ayakta. Elbette çok güzel insanlar; İsmail Heniye, Salih Aruri, Yahya Sinvar, Muhammed Dayf ve beraberindekiler şehit edilmiştir. Bu, hiçbir zaman HAMAS'ın bittiği, çökertildiği anlamına da gelmez. Nitekim HAMAS'ın kurucusu, ilk lideri Şeyh Ahmet Yasin, 22 Mart 2004'te şehit edildiği hatta Şeyh Ahmet Yasin'den hemen sonra yerine gelen Abdülaziz Rantisi bir ay bile geçmeden 17 Nisan 2004'te şehit edildiği zaman da HAMAS bitti, artık ayağa kalkamaz denilmişti. HAMAS, dolayısıyla Gazze, dökülen şehit kanlarıyla yeniden ayağa kalkmış ve sadece Siyonistlere değil, doğulu ve batılı bütün küfür güçlerinin suç ortaklığıyla 471 gün devam eden soykırıma rağmen, yenilmezliğini dünya âleme bir daha göstermiştir.

Bu, rehinelerin görkemli takasında açıkça

¹ <https://www.muslimport.com/gazzedeki-ateskes-anlasmasin-in-tum-maddeleri>

görülmüştür. Ne muhteşem görüntülerdi. Nitekim her bir takas, stratejik bir aklın eseri olarak ortaya konulmuştur. O arabalar, düzenlenen platformlar, Siyonistlerden ele geçirilen silahlar, özellikle de Yahya Sinvar'ın evinin ve Muhammed Dayf'ın fotoğrafının önünde takasın gerçekleştirilmesi, sadece Siyonist katillere değil, aynı zamanda destekçisi, küresel güçlere de bir meydan okumaydı. Biz yenilmedik, ayaktaız, korkmuyoruz tavırları, düşmana korku verirken Müslümanların da göğsünü kabartmıştır. Üstelik havada emperyal güçlerin keşif uçakları, Siyonistlerin dronları, karada Şin Bet ve MOSSAD başta olmak üzere, eli kanlı Batılı istihbarat örgütlerine rağmen, o teslim törenlerini gerçekleştirmeleri, sadece Müslümanların değil, bütün mazlumların takdirini kazanmıştır.

Ya rehinelerin teşekkürleri, giyimleri, duruşları? Sanki bir eğlence yerinden ya da bir tatil beldesinden dönmüş gibiydiler. Rehinelere rahat tavırları, Kassam Tugaylarıyla selamlaşmaları, onlara teşekkür edişleri Siyonist İsrail'in ve destekçisi Batılıların, dünya kamuoyuna sundukları değerler sistemini yerle bir etmiştir. Ayrıca Kassam Tugaylarının rehinelere davranışı ile Siyonistlerin Filistinli mahkûmlara davranışı arasındaki fark, Batılıların karanlık yüzünü de açığa çıkarmıştır.

İzzeddin El-Kassam Tugayları sözcüsü Ebu Ubeyde, ateşkesle ilgili şu açıklamada bulunmuştur: "Halkımız, 471 gün boyunca hürriyeti ve kutsal değerleri için benzeri görülmemiş fedakârlıklar yaptı. Aksa Tufanı Harekâtı, Gazze'nin eteklerinde başladı ancak tüm bölgenin çehresini değiştirdi ve işgalle olan çatışmada, ortaya yeni denklemler çıkardı. Gazze'nin dört bir yanında, tüm direniş gruplarıyla tek vücut hâlinde işgale karşı cihat ettik ve onlara ölümcül darbeler indirdik. Mücahitlerimiz, cihadın son saatlerine kadar büyük bir kahramanlık ve cesaretle savaştı. Şüphesiz biz, imkânsız şartlarda mücadele ediyoruz. Askerî yeteneklerin ve savaş ahlakının eşit olmadığı bir savaşla karşı karşıyaydık. Bu cihadın büyüklüğü; liderleri İsmail Heniye, Salih El-Aruri ve

Yahya Sinvar'ın başını çektikleri şehit konvoylarının, şehadete yürüyüşleriyle açıkça görülüyor. Bu cani düşman, bölgedeki belanın köküdür. Tüm çabalar ve hedefler, bu belanın nasıl engellenebileceğine dönük olmalı. Biz ve diğer direniş grupları, ateşkes anlaşmasına tam bağlılığımızı ilan ederken tüm bu bağlılığın düşmanın taahhüdüne bağlı olduğunu da vurguluyoruz. Ümmetimizin her kesiminden milyonlarca destek mesajı alıyoruz. Biliyoruz ki biz, sizden; siz de bizdensiniz. Halkımızın çektiği büyük acıları hissediyoruz. Tüm fedakârlıklar, bu toprakları, insanları ve mukaddes mekânları hürriyete kavuşturmanın bedelidir. 15 aydan fazla bir süredir, yeryüzü ile gökyüzü arasında, muazzam bir şehit kafesi sunduk. Ticaretiniz kazandı, ey şehitlerimiz, ey sabırlı ve kararlı halkımız. Bu büyük fedakârlıklar ve kanların bir amacı var, boşa gitmeyecek, asla zayi olmayacak..." Uzun açıklamanın bazı bölümlerini aldık. Ebu Ubeyde, bu açıklamasıyla muzaffer bir komutanın, sahabe tavırlı bir mücahidin tavrını göstermiş olması açısından çok önemlidir. Çünkü bu açıklamasını kibirden/gururdan uzak mütevazî bir tavırla yapmıştır.

Ya kuzeye doğru giden on binlerce Gazzeli Müslüman'ın sergilediği tavır? Sanki düğüne gidiyor, sanki en sevdiğine kavuşmaya giden âşık gibi gidiyorlardı. Ne muhteşem bir yürüyüş; kucağında yeni doğmuş çocuğuyla, yaralı ve iki kişi arasında gitmek zorunda kalanıyla, yürüyemeyecek kadar yaşlı olanıyla, sırtına bir parça aldığı eşyasıyla velhasıl kızıyla, erkeğiyle, genciyle, yaşlısıyla km'lerce devam eden bir yürüyüş... Tarih, zorla değil, sevinçle giden bir halkın böyle bir yürüyüşünü göstermiş midir acaba? Bu halk; dayalı döşeli, kaloriferli, bağı, bahçesi olan bir yere mi gidiyor? Hayır. Onlar da çok iyi biliyorlar ki evlerinin yerinde moloz yığınlarını bile bulmaları mümkün değil. Çünkü Siyonist çapulcular, kıymetli neleri varsa çalıp çırpılmışlar, evlerinden geriye kalan molozları da bir başka yere taşıyarak evlerinin yerini belli belirsiz hâle getirmişlerdir. Ama onlar, bunu bile bile, güle oynaya gidiyorlar. Ve şunu da diyorlar, bizler evlerimizden kalan mo-

lozların üzerine kuracağımız derme çatma çadıra benzer yerlerde kalacağız ama buna rağmen, topraklarımızı asla terk etmeyeceğiz, öleceksek de topraklarımızda öleceğiz.

İsraili Rehinelere

Peki ya serbest bırakılan İsraili rehinelere? Rehinelere bir kısmı, Kassam Tugaylarına evlerine gittikten sonra teşekkür mektubu yazmışlardır. Bu mektuplarında HAMAS'lıların kendilerine çok iyi baktıklarını ama kendi hükûmetlerinin kendilerini öldürmeye çalıştığını belirtmişlerdir. Siyonist İsrail'in zindanlarında bırakılan mazlum Filistinli mahkûmlar ile HAMAS'ın bıraktığı rehinelere arasında yapılacak bir mukayese bile Siyonistlerin esirlere karşı davranışlarının, insanlıkla bağdaşmadığını gösterecektir. İşte bu nedenle, bırakılan rehinelere yazdıkları mektuplar sadece Siyonistlerin değil, bütün küresel küfür güçlerinin de kirli ve kanlı yüzlerini göstermesi açısından çok önemlidir. Gelecekte dünya siyasi tarihinde yer alacak bu mektuplar, Siyonistlerin ve arkasındaki küresel güçlerin karanlık yüzlerini göstermesi açısından da önemlidir.

Bu mektuplardan birisi, ABD-İsrail çifte vatanı Kieth Siegel'e aittir. Siegel'in mektubu şöyle:

"Kassam Mücahitlerine

Benim adım Keith Siegel ve Gazze'de esir tutulan İsrailiyim. 7 Ekim 2023'ten, 1 Şubat 2025'e kadar Gazze'de esir olarak bulundum.

Beni esir tutan mücahitler, bu süre boyunca bütün temel ihtiyaçlarımı karşılamaya özen gösterdiler. Yiyecek, içecek, ilaç, vitamin, göz tedavisi ve tansiyon ölçüm cihazı gibi birçok ihtiyacı sağladılar.

Gazze halkının, bu durumu sonucunda elde ettiği, bir zafer midir? Elbette bir zaferdir. Zaferin, ille de dünyevi anlamda bir sonucu olmak zorunda değildir. Çünkü bugünleri görmeyen İzzeddin El-Kassam, Şeyh Ahmet Yasin, Abdülaziz Rantisi, Yahya Ayyaş, İsmail Heniye, Yahya Sinvar, Muhammed Dayf ve sayısız Filistinli Müslüman, bu zaferi zaten kazanmıştır.

Ayrıca kendimi kötü hissettiğimde bana bir doktor getirdiler ve tedavi görmemi sağladılar.

Gıda ve beslenme konusundaki taleplerime titizlikle cevap verdiler. Hatta bana sağlık durumuma uygun yiyecekler (bitkisel beslenme, zeytinyağı gibi) temin ettiler.

Gardiyanlar bana, son derece iyi davrandılar. İsrail hükûmeti ve ordusunun, eğer Kassam mücahitlerinden biri, eline esir düşseydi ona aynı insani muameleyi göstereceğini sanmıyorum.

Beni özgürlüğüme kavuşturmak için bir anlaşmaya varılmadı fakat yeniden aileme ve ülkeme dönebildiğim için mutluyum. Esaret sürecinde hiçbir fiziki işkenceye veya şiddete maruz kalmadım.

Bu süre boyunca bana insanca davranan mücahitlere teşekkür etmek istiyorum."

Diğer rehinelere de benzer mektuplar yayınlamışlar. Bunlardan birisi de Danielle Aloni idi. HAMAS tarafından bırakılan bu rehine de HAMAS'a teşekkür eden ve kendi ülkesini suçlayan, iki sayfalık mektup yazmıştır.²

Serbest bırakılan İsraili 4 kadın asker, Siyonist katillerin gözlerinin içine bakarak dünya kamuoyuna Arapça olarak Kassam Tugaylarına teşekkür etmişlerdir. Mücahitlerin kendilerini, İsrail bombalarından koruduklarını söyleyen İsraili askerler, şu ifadeleri kullanmışlardır:

"Bize iyi davrandılar. Yiyecek, içecek, elbiseler iyiydi. Bizi bombalamalardan korudukları için, onlara teşekkür ediyoruz."

² <https://www.haber7.com/dunya/haber/3501694-gazzedenden-serbest-birakilan-esirden-hamasa-tesekkurmektubu-israil-olsa-yapmazdi>

Refah Sınır Kapısı üzerinden serbest bırakılan iki kadın esirden Lifshitz, HAMAS tarafından rehin olarak götürüldükleri yerleri ve kendilerine davranışlarını şöyle anlatmıştır: “Önce 25 kişinin toplandığı büyük bir salona vardık ve birkaç saat sonra insanları ayırıp ayrı bir odaya koydular. Bize bağlı bir doktor vardı ve birkaç günde bir, neler olup bittiğini görmeye geliyordu. Doktor, mutlaka ilaç getiriyordu. Toplamda beş kişiydik ve her birimizin başında bir koruma vardı. Davranışları iyiydi, bizimle tüm ayrıntılarıyla ilgilenildiler.”

Lifshitz, “(Kassam Tugayları) Bize Kur’an’a inanan insanlar olduklarını ve bize zarar vermeyeceklerini söylediler. Tünellerdeki kendi koşullarının aynısını bize de sağladılar. Biz de tıpkı onlar gibi, ekmekle beyaz peynir ve salatalık yedik.” diye konuşmuştur.

Rehinelerin mektupları ve konuşmaları, Siyonist katilleri kudurtmuştu. Nitekim Uluslararası Ceza Mahkemesinde soykırım suçuyla yargılanan Yahudi eski, savunma bakanı Yoav Gallant’ın “İşkence gibi, seyredivecek gibi değil.” dediği esir tahliye görüntüleri ile Kassam Tugaylarının dünya kamuoyuna, “Biz burada güçlüyüz ve hak, hukuk temelinde işimizi yürütüyoruz. Esirlere çok iyi davranıyoruz. İsrail, Gazze’yi tonlarca bombayla hedef alırken biz bu esirleri hem hayatta tuttuk hem de sağlık durumuna dikkat ettik.” mesajı vermişlerdir.

Kassam’ın İsrail’e ise “Siz burayı, Hiroşima’dan daha fazla bombaladınız ama biz, bu esirleri sağ salim buraya getirebiliyoruz, bunun da propagandasını yapıyoruz. Size yenik düşmeyeceğiz.” mesajını iletmışlerdir.

Sonuç olarak

İmzalanan bu ateşkeste, Yahudilere asla güvenilmemelidir. Bunu en iyi bilen Filistin halkı ve İzzeddin El-Kassam Tugaylarıdır. Ancak ateşkes olsa da olmasa da bundan sonra devam etse de etmese de galip gelenler; katledilmelerine, sığınacak evleri, yiyecek ekmekleri, tedavi olacakları hastaneleri olmamasına rağmen, Gazze halkıdır, İzzeddin

El-Kassam Tugaylarıdır. Çünkü onlar, sadece Allah’a dayandılar ve ona sığındılar. Ondan yardım dilediler. Allah da “Allah bize yeter, o ne güzel vekildir.” diyenleri yarımsız bırakmamıştır.

Gazze halkını tebrik etmek için, hiçbir cümle kifayet etmez. Sabırlarının ve direnişlerinin karşılığını Rabbim, elbette kat kat verecektir, inşallah! Ama bilinmelidir ki Gazze halkı, bu direnişi ile sadece Müslümanlara değil, bütün dünyaya çok önemli bir ders vermiştir. Bu ders, nesillerden nesillere anlatılacak ve asla unutulmayacak, unutturulmayacak bir derstir. Ne mutlu onlara!

Gazze halkının, bu duruşunun sonucunda elde ettiği, bir zafer midir? Elbette bir zaferdir. Zaferin, ille de dünyevi anlamda bir sonucu olmak zorunda değildir. Çünkü bugünleri görmeyen İzzeddin El-Kassam, Şeyh Ahmet Yasin, Abdülaziz Rantisi, Yahya Ayyaş, İsmail Heniye, Yahya Sinvar, Muhammed Dayf ve sayısız Filistinli Müslüman, bu zaferi zaten kazanmıştı. 7 Ekim’den sonra da bedenleri parçalanmış; bebekler, çocuklar, yaşlılar ve bu masumların parçalarını toplayan analar, babalar, kardeşler de bu zaferi çoktan hak etmişlerdir.

Arap Baharı ile yarım kalan ve Aksa Tufanı ile başlayan bu sarsıntıyla Sisi’den başlayarak Muhammed Bin Selman, Muhammed Bin Zayed gibi diğer iş birlikçi, hain yöneticilere, diktatör Beşşar Esad gibi sıra gelecektir. Muhtemeldir ki bu iş birlikçi hainler, şimdiden kaçış için hazırlık bile yapmaya başlamışlardır.

Aksa Tufanı ile Gazze halkı, ümmetin uyanışına vesile olmuştur. Zaten Gazze, dolayısıyla Filistin halkı –iş birlikçi Mahmut Abbas ve taraftarları hariç- on yıllardır ümmetin onuru ve haysiyetini kurtarmak için mücadele etmekteydi. İlk kiblemiz, Mescid-i Aksamız, Siyonistler tarafından halen bütünüyle kirletilememişse bu, Filistin’in yiğit mücahit ve mücahideleri sayesinde olmuştur.

Ne mutlu onlara!

Mucizeler ve Çıkarılacak Dersler

Cefai DEMİREL

Dünya üzerinde zulümler, gözyaşları hiç dinmiyor. "Yok canım, o kadar da olmaz!" dediğimiz ne varsa olduğuna şahit oluyoruz. Türkistan'da, Arakan'da zulüm bitmeden Gazze'de zulüm başladı. Müslümanlara zulmedenler kâfir veya gayrimüslim, bunlardan beklenir derken Suriye'de kendilerini İslam'a nispet eden kişilerin, kâfirleri aratırcasına zulüm yaptıklarına şahit olduk. Sedneya Hapishanesinde yaşananları duydukça "Hadi canım, olmaz!" diyoruz.

Hapishanede pres nedir? Neyi presliyorsunuz? İçimden geçiriyorum, "Rabbim, bu zulümlere neden müsaade ediyorsun? Neden bir mucize gösterip bu azgın, zalim grupları helak etmiyorsun? Zalimler cezalarını bulur, insanlara da bir ibret ve hidayet vesilesi olur." Mucizelerin geliş sebeplerine baktığımızda insanların hidayetine vesile olsun, resullerine yardım olsun, diye gönderildiklerini görürüz. Bunun yanında, hidayete gelmeyecek olanlara son bir fırsat vermek,

Mucizelerin geliş sebeplerine baktığımızda insanların hidayetine vesile olsun, resullerine yardım olsun, diye gönderildiklerini görürüz. Bunun yanında, hidayete gelmeyecek olanlara son bir fırsat vermek, helakten önceki son kurtuluş olsun diye, ahirete bahaneleri kalmasın diye, onlara mucizeler gösterilmiştir. Kiminin hidayetine, kiminin helakine sebep teşkil etsin diye...

helakten önceki son kurtuluş olsun diye, ahirete bahaneleri kalmasın diye, onlara mucizeler gösterilmiştir. Kiminin hidayetine, kiminin helakine sebep teşkil etsin diye...

"Sakın Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Allah, onları ancak gözlerin dehşetle bakakalacağı bir güne erteliyor." (İbrahim, 42).

Salih'e Gönderilen Mucize Deve ve Davetin Helak ile Son Bulması

"Ey kavmim! İşte bu, sizin için bir mucize olmak üzere Allah'ın gönderdiği dişi deve. Onu kendi hâline bırakın, Allah'ın arzında yesin, içsin. Sakın ha, ona bir kötülük yapmayın yoksa çok geçmez, sizi bir azap yakalayır." (Hud, 64).

Rivayet edildiğine göre Salih'in (as) kavmi, kendisinden mucize olarak kayadan deve çıkarmasını istemişti. Salih (as) da onlardan, iman edeceklerine dair söz almıştı. Salih (as), namaz kılıp dua etmiş ve kayanın içinden deve çıkmış-

ti. Semud kavminin ıslahı için gönderilen Salih peygamberin, mucize olarak kayanın içinden çıkardığı devenin, kavminin azgınları tarafından ilahi emre muhalif olarak kesilmesi üzerine, Semud kavmi, inanan çok az kimse dışında dört gün içerisinde helak edilmiştir. Mucize istemek ve mucizeyi gördükten sonra itaatsizlik etmek, ya ağır cezaya ya da helake sebep olur. **"Fakat Semud kavmi o deveyi, ayaklarını keserek öldürdüler. Salih dedi ki yurdunuzda üç gün daha yaşayın, (sonra helak olacaksınız). O söz, yalanlanamayan bir tehdit idi."** (Hud, 65).

İsrailoğullarının İneği Kutsal Sayıp Kesmek İstememeleri

Bakara suresi, Musa (as) ve İsrailoğulları arasında geçen bir hadiseyi, bizlere anlatır. Rivayete göre İsrailoğullarından biri, bir başkasını öldürür. Sonra Musa'ya (as) gelirler ve katilin bulunmasını isterler. Musa (as), katili arar ve bir türlü bulamaz, rabbine dua eder ve ona yalvarır. Rabbi de Musa'ya (as), bir sığır kesmelerini söyler: **"Bir zamanlar Musa kavmine, Allah size bir inek kesmenizi emrediyor, demiştin. Onlar, sen bizimle alay mı ediyorsun, dediklerinde ise Musa, cahillerden olmaksızın Allah'a sığınırım, demişti."** (Bakara, 67). İsrailoğulları arasında inek, kutsal sayıldığından dolayı, ineği kesmek istemediler. Musa (as), Tur Dağı'na, Rabbi ile görüşmeye gittiğinde Samiri adlı bir Yahudi, ziynet eşyalarını eriterek altından bir buzağı yapmıştı. **"Ant olsun Musa, size apaçık mucizeler getirmiştir. O, aranızdan ayrılıp bir müddet Tur'a gidince zalimler olarak buzağıyı (tanrı) edindiniz."** (Bakara, 92). Ayetten anlıyoruz ki İsrailoğulları arasında hâlâ puta tapma kalıntıları var. Bu vesileyle Rabbimiz, ineği kutsal sayma inancını, İsrailoğulları arasından kaldırmak için, ineği kurban etmelerini istemiştir.

"Onlar, bizim için Rabbine dua et de kesilecek ineğin özelliklerini bize iyice açıklasın, dediler. Allah; o, ne yaşlı ne de körpe, ikisi arası bir inek. Size emredilene hemen yapın, dedi. Demişlerdi ki rengi nasıl olsun? Rabbine dua et de açıklasın bize. Musa, Allah diyor ki demişti; sapsarı, lekesiz olacak, bakanlara sevinç, neşe verir bir renk. Rabbine bizim adımıza yal-

var da bize onun (başka) niteliklerini de açıklayıp bildirsin. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzemektedir. İnşallah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz, diye (bir istekte bulunmuşlardı). Musa, Allah diyor ki demişti, ne çifte koşulup tarla sürmüş olacak ne ekin sulamış olacak. Ayıpsız, lekesiz, alacasız olmalı. Hah demişlerdi, şimdi gerçeği söyledin! İneği boğazladılar, boğazladılar ama az kaldı bu emri yerine getiremeyeceklerdi." (Bakara, 68-71). **"Sığırın bir kısmıyla öldürülen adama vurun, demiştik de vurulunca da o şahıs dirilivermişti. İşte böylece Allah ölüleri diriltir. Size böylece gücünü ve delillerini gösterir ki aklınızı başınıza alasınız."** (Bakara, 73).

İsrailoğulları, ilahi emir gelir gelmez ona itaat etselerdi sıradan herhangi bir ineği kesmekle mesuldüler fakat ineği kutsal saydıklarından dolayı, bahaneler bulup soru sorarak kolayca çözülebilecek bir sorunu, daha müşkül bir duruma düşürmüşlerdir.

Allah (cc), İsrailoğullarına Vatan Buldu, Onlar Mücadele Etmekten Çekindiler

"Hani, şu memlekete girin. Orada dilediğiniz gibi, bol bol yiyin. Kapısından eğilerek tevazu ile girin ve 'hitta' (ya Rabbi, bizi affet) deyin ki biz de sizin hatalarınızı bağışlayalım. İyilik edenlere ise daha da fazlasını vereceğiz, demiştik." (Bakara, 58). (Adı geçen memleketin Kudüs veya Eriha olduğu rivayet edilmiştir.) **"Fakat zalimler, kendilerine söylenenleri başka sözlerle değiştirdiler. Bunun üzerine biz, yapmakta oldukları kötülükler sebebiyle zalimlerin üzerine gökten bir pislik (veba, murdar bir hastalık) indirdik."** (Bakara, 59). İsrailoğulları kendilerine vatan tahsis edilen yere girmekten korkup kabul etmediklerinden dolayı, ceza olarak salgın hastalıklara maruz bırakılmıştır. **"Ya Musa, demişlerdi, onlar orada bulundukça biz, oraya ebediyen giremeyiz. Sen, Rabbinle git, ikiniz çarpışın onlarla, biz burada oturup duracağız."** (Maide, 24).

"Hatırlayın (ey İsrailoğulları), verilen nimetlere karşılık, ey Musa, bir tek yemekle dayanamayız, bizim için Rabbine dua et de yerin bitirdiği şeylerden, sebzesinden, kabağından, sarımsağından, mercimeğinden"

den, soğanından, bize çıkarsın, dediniz. Musa ise (onlara) daha iyiyi, daha kötü ile değiştiriyor musunuz? O hâlde Mısır'a inin. Herhalde istedikleriniz orada vardır, dedi. İşte (bundan dolayı) üzerilerine zillet ve yoksulluk damgası vuruldu. Allah'ın gazabına uğradılar ” (Bakara, 61).

Rabbimiz tarafından vatan olarak tahsis edilen yere girip savaşmak istemediklerinden dolayı, İsrailoğulları, Tih Çölü'nde (Mısır ve Filistin arasında) kırk yıl süreyle vatansız ve topraksız olarak sürgün hayatı yaşamaya mahkûm edilmişti. Rabbim bu sürgünde, kudret helvası ve bildircin eti göndermişti. İsrailoğulları, bundan da şikâyet etmişlerdi.

İsrailoğulları ve Firavuna Gelen Belalar

“Ant olsun, biz de Firavun ve çevresini, belki öğüt alıp düşünürler, diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık.” (Araf, 130). “Onlar, bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirirsen getir. Yine de biz, sana inanacak değiliz, dediler. Bunun üzerine ayrı ayrı mucizeler olarak üzerilerine tufan (seller, veba), çekirge, haşarat (kımıl), kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu günahkâr bir kavim oldular. Üzerlerine azap çökünce ey Musa, Rabbinin sana verdiği söz uyarınca bizim için dua et. Eğer azabı üzerimizden kaldırırsan mutlaka sana inanacağız ve İsrailoğullarını seninle birlikte elbette göndereceğiz, dediler. Biz, geçirecekleri bir süreye kadar onlardan azabı kaldırıncaya hemen yeminlerini bozdular. Bu yüzden onlardan intikam aldık, ayetlerimizi yalanlamaları ve onları umursamamaları sebebiyle kendilerini denizde boğduk.” (Araf, 132-136).

Firavun ve avenesinin, gelen mucizeleri görüp Musa'dan (as) dua etmesini istemeleri, belaların Musa'nın ilahından gelmiş olduğunu bildikleri hâlde, kölelerini kaybetme korkusu; tarım, yemek, bulaşık gibi basit işleri kendilerinin yapacak olması, ilahlık iddiasında olan Firavun'un gücünü kaybetme kaygısı onu ve avenesini inkâra ve helake sürüklemiştir.

Musa'nın Asasının Yılan Olması ve Sihirbazların İman Etmesi

Rabbimiz, Musa'ya (as), Naziat ve Taha surelerinde Firavun'a gitmesini ve onu tek ilaha davet etmesini söylemişti. Musa (as), Firavun'a gittiğinde Firavun, tepki göstermişti. Devamını Kur'an-ı kerimden aktaralım: **“Firavun, benden başkasını tanrı edinirsen yemin ederim ki seni zindanlarda süründürürüm, dedi. Musa, sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mı, diye sordu. Firavun, doğru söyleyenlerden isen haydi getir onu, diye karşılık verdi. Bunun üzerine Musa, asasını atıverdi; bir de ne görsünler, asa düpedüz bir yılan oluvermiş. Böylece sihirbazlar, belli bir günün ilan edilmiş vaktinde bir araya getirildi. Halka, siz de toplantıya gelmiyor musunuz, denildi. Sihirbazlar üstün gelirlerse ki ümidimiz budur, herhalde onların yolundan gideriz. Musa sihirbazlara, ne atacaksanız atın, dedi. Bunun üzerine iplerini, değneklerini yere attılar ve dediler ki Firavun'un üstün gücü adına, elbette üstün gelen, biz olacağız. Sonra Musa da değneğini yere attı, bir de ne görsünler, onların düzmece nesnelerini yutuveriyor. Sihirbazlar, derhal secdeye kapandılar. Âlemlerin rabbine, Musa ve Harun'un rabbine iman ettik, dediler. Firavun dedi ki benim size izin vermemi beklemeden ona iman ediyorsunuz, öyle mi? Anlaşılan o, size sihri öğreten üstadınız-mış. Ama şimdi göreceksiniz! Ant olsun, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, hepinizi astıracağım. Zararı yok, dediler; (nasıl olsa) biz rabbimize döneceğiz.” (Şuara, 29-50).**

Mucizeyi gören sihirbazlar, bunun bir sihir olmadığını anlamışlardı. Hemen iman ettiler. Bu iman etmeleri, ayaklarının ve ellerinin çaprazlama kesilmesine sebep olsa da mükâfatını rablerinden bekleyerek imanlarından geri adım atmamışlardı. Mucize karşısında iman etmeyen Firavun ise nesiller boyunca, Kızıldeniz'de helak edilen Firavun, diye insanlara ibret olarak kalacaktır.

Yahudilerin Cehennem Hakkında Kuruntuları

“Dediler ki ateş, bizi yaksa bile birkaç gün yakar. De ki Allah'tan bir söz mü aldınız? Aldınızsa Allah, mutlaka sözünü tuta-

caktır. Yoksa siz, Allah hakkında bilir bilmez konuşup duruyor musunuz? Gerçekten bir kimse günah ve küfrü kazanır da günahları onu her taraftan çevrelerse işte böyle kimseler, cehennem ehlidirler ve orada ebedi olarak kalıcıdırlar.” (Bakara, 80-81). İsrailoğulları, cehennem hakkında kendilerini birkaç günle avutup dururlar. Hâlbuki cehennem, onları beklemektedir. Rabbimiz, İsrailoğullarının, hatalarını bilip onları düzeltmek yerine, hatalarında ısrar etmelerine ve cehenneme gitsek de orada fazla kalmayacağız, diye kendilerini avutmalarına cevaben, Kur’an-ı kerimde, cehennemin onları beklediğini söylemektedir. Bugün bizler de günahlarımızda ısrar edersek *“Ne olacak canım! Biraz yanar, çıkarız dersek...”* Rabbim, bizleri de ebedi cehennem ile uyarmaktadır.

Ayın İkiye Yarılması

“Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı. O inkârcılar bir mucize görseler, hemen yüz çevirirler de hep olagelen bir büyüdür, derler. Onlar, hakkı yalanladılar, kendi arzu ve heveslerine uydular. Hâlbuki bütün işler, bir hedefe ulaşmaktadır, yani Allah’ın kararına kimse engel olamaz. Sen, yine onlardan uzak dur. O davet edici İsrail’in görünmemiş, tanınmamış bir şeye davet edeceği gün... O gün onlar, gözleri dönüp kararmış bir hâlde öteye beriye dağılmış çekirgeler gibi, kabirlerinden çıkarlar.” (Kamer, 1-7). Mekkeli müşrikler peygamber efendimizden, kendilerine bir mucize olarak ayın ikiye yarılmasını istemişlerdi. Resulullah (sav) de parmağı ile ayı işaret ederek ikiye ayırmıştı. Ayın yarısı bir dağda, diğer yarısı başka bir dağın üzerinde görülmüştü. Rabbimiz, müşriklerin böyle bir mucize isteyip sonra da yüz çevirmelerini, hesap günüyle, gözlerin dehşetle döneceği gün ile uyarmaktadır.

Resulullahın (sav), başka mucizelerini sayarsak miraç hadisesi, parmaklarından su akıtması, zehirli koyun etinin konuşması, hurma kütüğünün ağlaması... Burada aklımıza şu soru gelebilir: Eski kavimlerde mucize sonrası ceza veya helak gelmiştir. Peygamberimizin zamanında neden mucize sonrası ceza veya helak gelmemiştir? Allah (cc) ve Resulullah (sav), bunun cevabını vermektedirler: **“Sen onların**

içinde bulundukça Allah, onlara azap edecek değildir. Ve onlar istiğfar ederlerken de (içlerinde istiğfar edenler var iken) Allah, onlara azap edecek değildir.” (Enfal, 33). *“Ben, Rabbimden benim ümmetimi helak etmemesini istedim. Rabbim, benim bu duamı kabul buyurdu. Dedi ki onların helaki, kendi aralarında olacaktır. Günah işledikleri zaman, ben onları birbirine düşürecek ve vurduracağım. Ben, bunun da kalkmasını diledim ama Rabbim, bunu kaldırmadı.”* (Müslim, Fiten, 20). Allah (cc), Resulullah (sav) aramızdayken ve içimizde istiğfar edenler bulundukça bizleri helak etmeyeceğini bildirmiştir. Resulullah da (sav) veda haccında, rabbinden ümmetini helak etmemesi için duada bulunmuş ve bu duası kabul edilmiştir.

Kur’an-ı Kerim Gibi Bir Mucize Karşısındaki Kibrine Yenilenler

Allah resulünün en büyük mucizesi, Kur’an’dır. Onu okuyan, dinleyen, onun bir insan kelamı olmadığını anlayabilir. Kur’an’ın kelamını dinleyip insan mahsulü olmadığını anlayan birinin, hidayet yoluna yönelmesi gerekir. Yönelmiyorsa cezayı beklemesi gerekir. Kur’an’ın şiirselliği vardır, geçmişten haber verir, gelecekte haber verir; semadan, uzaydan, hücreden, ceninden haber verir, kolay ezberlenme özelliği vardır. *Hangi anlayışla kitabı -600 sayfa- ezberlenebilir? “Elif, lam, mim.” “Elif, lam, ra.” “Ya, sin.” “Ta, ha.”* işte bu Kur’an, bu harflerle yazılmıştır. Siz de bunlarla bir benzerini getirin, görelim, diye insanlara meydan okumaktadır. İnsan kelamı olduğunu, sihir olduğunu iddia ediyorsunuz. Bunun benzeri bir kitabı, *siz yazın da görelim* veya bunun gibi bir sihri, *siz yapın da görelim*, diye insanlara meydan okumaktadır. Bu mucizeleri görüp de iman etmemek Velid b. Muğire gibi, Allah’ın (cc) lanetini üzerine çeker. Rivayete göre müşrikler, Velid b. Muğire’ye gelerek Hz. Peygamber’e ve tebliğ ettiği Kur’an’a karşı nasıl bir tavır takınmaları gerektiğini sormuşlardı. Velid b. Muğire, peygamberimize geldi, Resulullah (sav) ona Kur’an okudu, dinledikleri için, onun söylediği sözde bir tatlılık, bir parlaklık var. O söze kimse üstün gelemez. O söz, onlara üstün gelir, dedi. Neredeyse iman edecekti. Kur’an-ı kerimin, ilahi bir makamdan geldiğini anladığı hâlde, kavminin kinamasından korkup onları hoşnut etmek için,

Hız. Peygamber'in bir sihirbaz, Kur'an'ın da önceki sihirbazlardan intikal eden bir sihir, bir beşer sözü olduğunu söylemiştir. İnsanlar arasındaki sihir olduğunun yayılmasını tavsiye etmiştir. Devamını yüce kitabımızdan okuyalım:

"Üstelik o, nimetlerimi daha da artırmamı umuyor. Asla (ummasın) çünkü o, bizim ayetlerimize karşı alabildiğine inatçıdır. Ben onu sarp bir yokuşa sardıracağım. Zira o; düşündü, taşındı, ölçtü, biçti. Canı çıkası, ne biçim ölçtü, biçti! Sonra canı çıkası, tekrar ölçtü, biçti. Nasıl ölçtü, biçti ise... Sonra baktı. Sonra kaşlarını çatı, suratını astı. En sonunda kibrini yenemeyip, sırtını dönüp gitti. 'Bu (Kur'an), dedi, olsa olsa eskilerden nakledilmiş bir sihirdir; bu, insan sözünden başka bir şey değildir.' Ben onu sekara (cehenneme) sokacağım. Sen bilir misin, sekar nedir? Hem (bedeni helak eder) bırakmaz hem (eski hâline getirip tekrar azap etmekten) vazgeçmez o. İnsanın derisini kavurur." (Müddesir, 15-29). Bir mucizeyi, gerçeği gördükten sonra makam, mülk, mevki, itibar, şöhrat kaybetmemek için kibrine yenilerek iman etmemek, hidayet nasip olacakken inkâr etmek, büyük azabı gerektirir. Allah (cc) da Muğire için bitmez tükenmez bir azap vadetmiştir. Tüm insanlar için de Rabbimiz, bu olayı aktarmaktadır. Hidayet kapısı nasip olacakken kibrine, makamına, mevkisine yenilenler, büyük bir azaba (sekar) düşecektir.

Cennette Köşk Bir Altına

Behlül Dâna, bir gün kumların üzerine köşk yapıyormuş. Harun Reşit yanından geçerken soruyor: "Behlül, ne yapıyorsun?" "Cennette köşk yapıyorum, onu isteyene satacağım." "Peki, kaç paraya satıyorsun?" "Bir altına..." Harun Reşit, "Behlül, senin kumdan köşkünü kim alsın." demiş, yürümüş gitmiş. Harun Reşit'in hanımı da Behlül'ü görmüş, o da sormuş. "Behlül, ne yapıyorsun?" "Cennette köşk yapıp satıyorum." "Peki, kaç paraya satıyorsun?" "Bir altına..." "Peki, alıyorum, al şu bir altını." demiş, camdan atmış bir altını. O akşam Harun Reşit, rüyasında cennette gezmektedir. Bir köşk görür, güzel mi güzel, çok beğenir ve der ki "Bu köşk kimin?" Hanımının, demişler. Peki, nasıl kazanmış bu köşkü, demiş. Behlül'den bir altına satın aldı,

demişler. Ertesi gün Harun Reşit, gördüğü rüyanın tesiriyle Behlül Dâna'yı aramış. Bakmış aynı yerde yine kumlardan köşk yapıyor. Behlül'e sorar, "Behlül, ne yapıyorsun?" "Cennette köşk yapıyorum." "Peki, kaç para?" "Bin altın..." "Dün bir altın, diyordun, bugün bin altına çıkarmışsın. Bunun sebebi nedir?" Hanımın dün cennette köşkünü görmeden aldı. Ama sen gördükten sonra istiyorsun. Onun için sana bin altına, demiş.

Sonuç

Bu kıssalardan çıkarmamız gereken derse gelince bizim için gaip (belirsiz, bilinmeyen) olan bir şey, eğer ki mucize ile aleni (açık) hâl dönüştürse, bizler de bu aleni olan mucize durum karşısında kayıtsız kalırsak bunun vebali olacaktır. Gafil olan birinin durumu ile mucizeye şahit olmuş birinin durumu bir olmayacaktır. Mucizeye şahit olduktan sonra hayatımızda olumlu bir dönüşüm, değişim olmuyorsa bunun ya bu dünyada ya da öbür dünyada cezası olacaktır.

2025 yılı itibarı ile dünya nüfusunun 8 milyar olacağı tahmin ediliyor. Rabbim bir mucize ile zulümleri bitirse, zalimlere haddini bildirirse... 2 milyar Müslümana sormaz mı? *"Yapmanız gerekenleri neden yapmadınız? Neden zulümleri bitirmediniz de benim mucizemi beklediniz?"* demez mi? Yapabileceğimiz işleri yapmadığımız için, bizlere ceza göndermez mi? 2 milyar Müslümana, "Neden üzerinize düşeni yapmadınız ve İsrailoğullarının, **"Ey Musa, sen ve Rabbin, gidip savaşın, biz burada oturacağız."** (Maide, 24) dedikleri gibi siz de *"Ey Rabbim, git Siyonistlerle savaş, biz burada oturacağız mı diyorsunuz?"* demez mi? 6 milyar gayrimüslim, mucizeyi görüp hidayet yoluna girmezse ceza ya da helake müstahak olmaz mı? Olur elbet. Rabbim, rahmet ve merhamet sahibi de benim duamı kabul etmiyor, insanlara biraz daha mühlet veriyor.

Gazzeli Müslümanlar; direndiler, pes etmediler hem ahireti hem İsrail'e karşı savaşı kazandılar. Dilerim, zalim İsrail anlaşmaya bağlı kalır. Gazzeli Müslüman yetimler, yaşlılar, yaralılar bu kış gününü atlatırlar. Müslümanlar olarak onların bu mücadelelerine yeterince destek olamadık. İnşallah, yardımlar konusunda onlara yardımcı olabiliriz.

Dosya:
"ŞEHADET VE DİRENİŞ"

Ey Şehadet, Sen Bana Yoksa Küsülü müsün?

Taşkın ÖNEL

Şehadet bir çağrıysa nesillere, çağlara; yazık ki neslimizi ve çağımızı ıskaladığını söylemeliyim! Zira şehadetin, yüreklerde sebep olduğu heyecana, coşkuya rastlamak bu zamanda, büyük bir hadise olacaktır. Ne Allah'ın adını hatırlayan bir nesil kaldı beldemizde ne de Allah'ı tanıyanların dahi umurunda şehadet. Herkesin dünya denen sürgün yerinin yalancı, çeldirici nimetleri peşinde bir koşuşturmacası var, nihayetinde. Bu deni

dünyanın, geçici veya imtihan yeri olması gibi bir şuuru yok maalesef kimsenin, olsa bile bunu, çok da umursadıklarını söyleyemeyiz. Aman, bir daha mı geleceğiz dünyaya, şuursuzluğuyla kurulur hâlde cümleler, en akil olanın dilinde. Hesaptan müstağni görmek kendini, bu olsa gerek yoksa hangi mantık kaidesiyle açıklanabilir ki bu herzeler?

Bu deni dünyanın, geçici veya imtihan yeri olması gibi bir şuuru yok maalesef kimsenin, olsa bile bunu, çok da umursadıklarını söyleyemeyiz. Aman, bir daha mı geleceğiz dünyaya, şuursuzluğuyla kurulur hâlde cümleler, en akil olanın dilinde. Hesaptan müstağni görmek kendini, bu olsa gerek yoksa hangi mantık kaidesiyle açıklanabilir ki bu herzeler?

Veylena, kim diriltti bizi kabirlerimizden, diye ibretlik sorular soran adamın misalinin, gözlerimizin önüne çarşaf çarşaf seren Allah'ın, bu meseli vermedeki muradı nedir ki acaba, diye sormak, aklımızın ucuna dahi ilişmiyor, yazık ki! Hem zaten Allah'ın seçkin kulları arasındayız biz, zehabıyla dillendirilen, cezamız neyse çeker, çıkarız nasılsa nevinden izahatlarla kendilerini temize çıkaran nefislerle karşılaşmak da işten değil. Hatta bu türden insanların, çevrelerine de bu yön-

de nasihatlerde bulunmalarına da şaşırılmamak lazım: "Aman be kuzum, şimdi bunları düşünmek için çok erken, hayatın tadını çıkarmaya bak, daha çok gençsin. Yaşlanınca tövbe eder, hacca gidersin, anandan doğmuş gibi olursun." dediklerinde ne kadar emin görünürler kendilerinden zira Müslüman bir coğrafyada doğmuş olmak, ateşin sayılı gün dokunacağı fikrini ye-

şertir zihinlerde ya da merhameti sonsuz olan Allah, nasılsa affeder kullarını emniyeti vardır, bu sefil zihinlerde. Pek çoğu, ömrünün son demlerinin daha geleceğini düşünürken yakalanır Azrail'e ya da ömürlerinin son demlerinde de aynı haltı işlemeye devam ederler. Öyle hesap ettikleri gibi olmuyor maalesef her şey. Evdeki hesap, her zaman uymuyor çarşıya.

Nesille ve mahsulle oynayan, bunları fitratlarının en tabii hâllerinden uzaklaştırıp suni bir kıvama getiren birilerinin varlığı, dünyanın hiçbir

yerinde tepki çekmiyor artık. Bırakın tepki göstermeyi, Âdemoğlunun böyle bir gündemi de yok esasında. Damaklarda, bedenlerde, nefislerde meydana gelen hazzın, yapay veya geçici olması, hiç de umursanmıyor. Âdemoğlunun umursadığı tek şey, haz oldu artık. Başka coğrafyalardaki din kardeşine ya da kendi memleketine musallat olan, onlara her türlü zulmü reva gören, bu coğrafyalarla ilgili sinsi hesaplar peşinde koşan zalimlerin kim oldukları veya neler yaptıklarıyla pek ilgili olmadıklarını görüyoruz. "Ben bir Türk'üm, Gazze gibi bir meselem yok." diyenlerin hadsiz, kibirli ve bencil tutumlarına, artık şaşırıyoruz bile. Başkalarının acılarıyla dertlenmek gibi bir meseleleri yok artık, bunların. Doğrusunu isterseniz kendi yurttaşlarının meseleleriyle de pek ilgilendikleri yok. Onlar için varsa yoksa kendileriyle aynı düşünceye sahip olanlar, partizanlar yani. İşte böyle bir neslin, siyasetçilerin, bürokratların, esnafların, öğrencilerin olduğu bir coğrafyaya elbette küsülü olur şahadet. "Ey şahadet, sen bana yoksa küsülü müsün/ Birçoğuna göz kırptın, bana yeminli misin?" diye mırıldanır ezgilerimiz.

**Dayağın bile nasiple
yendiği bir imtihan dünyasında, şahadet herkese
nasip olacak kadar basit
bir mertebe değildir vesselam! Herkese uğrayacağı yoktur onun, onu arzulayan, onun için yanıp tutuşan yüreklerin hakkıdır şahadet. Korkakların, hazcılarının, dünyaperestlerin harcı değildir, şahit olmak.**

Bırakın din kardeşiyle, yurttaşıyla hemhal olmalarını -bu arada aynı dinden olup olmadıkları ayrı bir mesele beklemek, en hafif ifadesiyle safdillik olur. Bütün dünya, insanlık diyerek ayaklanıyor, zalimin zulmünü haykırıyor ama bunların insanlıktan da haberleri olmuyor, yazık ki! Hristiyan, Yahudi, ateist, deist ne varsa hepsi birden mazlum coğrafyalardaki masum insanların acılarını ta yüreklerinde hissedip bütün dünyaya bu zulmü durdurmaları için haykırırken bu,

insanlıktan nasiplerini alamamışlar, dünya denen coğrafya, cennetten bir bahçeymiş gibi davranırlar. İktidar sahiplerinin zalime ark çıkılmalarına engel olamadıklarını anladıklarında insanlar, en azından bu azılı zalimleri ekonomik olarak köşeye sıkıştırma umuduyla ekonomik boykota başvurdıklarında yine bu neviden insanların, bir kahve içmeyerek adamları batırabileceğinizi mi zannediyorsunuz, türünden istihzalarıyla karşılaşıyorsunuz. İşte bu türden varlıkların sayılarının her geçen gün daha da arttığı bir coğrafyada şahadetten, şehitten bahsetmek, hiçbir şekilde netice alamayacağınız beyhude bir uğraş olacaktır. Dayağın bile nasiple yendiği bir imtihan dünyasında, şahadet herkese nasip olacak kadar basit bir mertebe değildir vesselam! Herkese uğrayacağı yoktur onun, onu arzulayan, onun için yanıp tutuşan yüreklerin hakkıdır şahadet. Korkakların, hazcılarının, dünyaperestlerin harcı değildir, şahit olmak.

Ölümlerin şahı şahadetin, yüreklerimize uğraması temennisiyle.

Dosya:
"ŞEHADET VE DİRENİŞ"

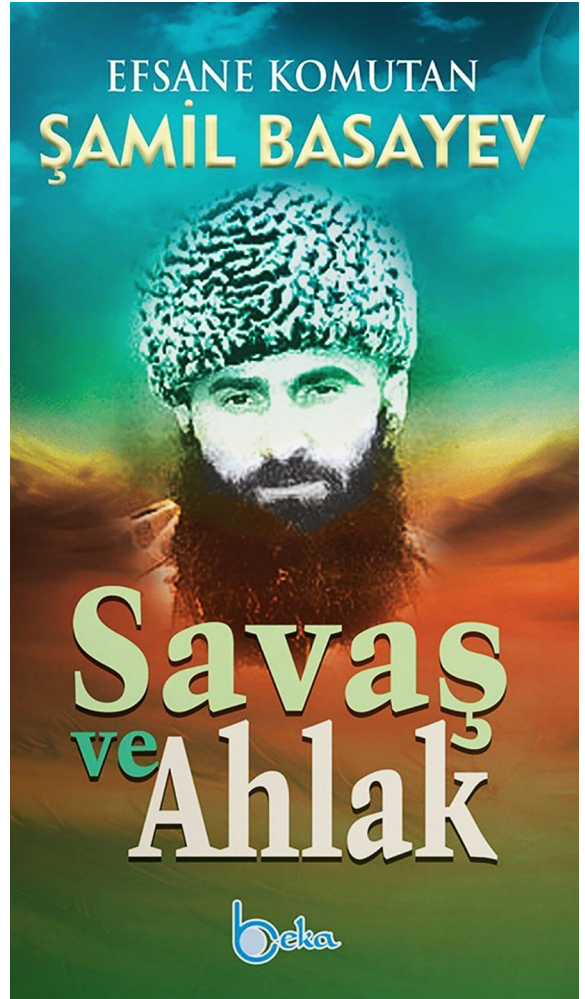
Savaş ve Ahlak Sahibi Bir Şehid: Şamil Basayev

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Hamd, övgü, sena, teşekkür âlemlerin Rabbi olan Yüce Allah'a; salât ve selam da biricik örneğimiz, rehberimiz, önderimiz, öğretmenimiz olan Hz. Muhammed'edir.

Çeçen cihadının unutulmaz isimlerinden, komutanlarından birisidir şehid Şamil Basayev; tıpkı İmam Şeyh Şamil'in unutulmazlığı gibi, Cevher Dudayev'in, Aslan Mashadov'un, Emir Hattab'ın, Zelimhan Yandarbiyev'in, Abdulhalim Sadullayev'in, Dokku Umarov'un unutulmazlığı gibi...

Çeçenya'da, Kafkasya'da Rus mezalimine karşı amansız mücadele veren, cihad eden efsane bir komutan, eşsiz bir mücahiddi Şamil Basayev; asıl künyesiyle Abdullah Şamil Ebu İdris. O, bundan tam on beş yıl evvel bindiği bir aracın infilak etmesi sonucu şehidce sürdürdüğü hayatını aynı şekilde şehid olarak bitirmişti. Esasen bu, bir bitiriş değildi; en güzel hayata en mükemmel bir başlangıcın adıydı. Ömrü boyunca bir an bile Rabbinin davasından, dininden geri durmayan, durmadığı gibi de gittikçe çoğalan, büyüyen bir sevdanın sahibiydi Şamil Basayev. Onu rahmet ve minnetle anarak Rab-bimizden, ondaki imandan ve mücadele azmin-den bize de vermesini ümit ediyoruz.

Şehid komutan Şamil Basayev'in, ardında bıraktığı tek eseri -mirası da diyebiliriz-, *Savaş ve Ahlak* kitabıdır.

Mücahidlerin El Kitabı Adeta

Şamil Basayev, şehadetinden üç yıl kadar önce iki hafta gibi bir uygun zaman bulmuş, eline de bir bilgisayar ile ünlü *Simyacı* romanının yazarı *Paulo Coelho*'nun bir diğer eseri olan *Işığın Savaşçısının El Kitabı* çalışması geçmiş. Bu kitaptan büyük oranda faydalanmış ve Paulo Coelho'nun yazdıklarını Müslümanca bir vaziyete büründürmüş. Daha sonra da ayet, hadis ve sahabe hayatlarından kesitlerle güçlendirmiş. Ve kitabının önsözünde de yalnızca Rabbinin rahmetini umduğunu ve mücahidlerin, bu kitaptan kendilerine ve cihada fayda sağlamalarını beklediğini ifade etmiş.

Sakalları bir karış, meskenleri sıra sıra dağlar olsa da mücahidlerin, dünyadan ve içinde-

kilerden habersiz yaşamadıklarını gösteriyor Basayev'in batılı bir yazarın kitabını okuması ve ondan faydalanması; öyle sanıldığı gibi *gerici* olmadıklarını da gösteriyor ayrıca tabi. Düşünsenize bir, günlerinin her anı *sıcak savaş/cihad* haliyle geçecek ve fırsatını bulduğunda birkaç haftalık zaman dilimini, hemen ilmî yönde değerlendirmeye koyulacak! Bu adamlar, Allah Teâlâ'nın ümmete büyük bir lütfu gerçekten. Dünyaya, adanmışlığı, adam olmayı belleten ustalardır bunlar. Ama kör ve sağır dünya halkları bilmez onları, duymaz ve görmez... Görenlere, bilenlere, duyanlara selam olsun.

Evet, şehidimiz *Basayev*, zikrettiğimiz kitaptan yola çıkarak müthiş bir mücahid el kitabı oluşturmuş. Ne ilmî ağırlık vermiş ne de sayfaları uzun tutmuş. Böyle yapmamış; zira bunu okuyacak olan kişinin, anında kitapta sunulanları hayatında tatbik etmesi gerekmektedir. Yani ayakları topraklara, çamurlara ve dağlara

doymuşlar muhatap alınıyor bu çalışmayla. Yani düzlüklerde, ovalarda, şehir ve metropollerde yaşayanların anlayabilecekleri, kaldıracabilecekleri türden şeyler değildir bunlar. Onun için pratik yazılmalı, pratik okunmalı, pratik anlaşılmalı ve el-an yaşanmalı kitapta söz konusu edilen hakikatler..

Şehid yazarımız Basayev, kitabına cihadın ve mücahidin tanımını yaparak başlamış ve toplamda *altmış dokuz* başlıkla meramını iletmeye çalışmış. Sayfalarına taşımadığı konu neredeyse bırakmamış. Gerekli olan bütün hususlara değinmeye azami gayret sarf etmiş. İyilik etmekten, iyi olmaktan tutun da eğitim konusuna, tecrübeli olup savaşın hilesi konusunda bilgi sahibi olmaktan kusurları en asgari düzeye indirip büyük stratejiler belirlemeye, dertlerin, zorlukların bitmemesi gerçeğinden sebatkâr davranmaya, Allah Teâlâ'nın bahşettiği akıl ni-

metini en güzel şekilde kullanarak riski azaltmaktan mücahidlerin birbirlerine karşı cömertliklerini ve dostluklarını artırmalarına, namaz gibi diri ve dinç tutan ibadetlere sarılıp zaferi beklemeyi hak etmekten sevgi, adalet ve sabır ehli olmaya, kendine ve etrafındakilere güvenmekten cihada hazırlanmaya, sonrasında güzel sonuçlar elde etmenin yollarına kadar her biri bir diğerinden değerli ve önemli olan cihad edenlere merhem niteliğindeki meselelerin kapısını çalmış. O, bu meselelerin kapısını çalmış, ancak asıl gayesi bu kapıların kardeşlerine açılması yönündedir.

Tepeden Tırnağa Bir Mücahid Portresi Çizmiş

Mücahid kardeşlerine, hazırlıksız olarak ve diğer mücahidlerle istişaresiz hareket etmelerini öğüt veriyor bir yerde. Hani, yukarıda ayet, hadis ve sahabe hayatlarıyla konuları güçlendirdiğini söylemiştik ya, işte burada, istişare mevzusunda Basayev, Al-i İmran ve Enfal surelerindeki istişare ayetlerini sunmuş ve sonra da Rasulullah Efendimizin (sas) haklı bile olsa münakaşayı kesen kimseye *cennetin kenarında* bir köşkü, şaka bile olsa yalanı terk edenin *cennetin ortasında* bir köşkü ve ahlaki güzel olanın da *cennetin en üstünde* bir köşkü olacağını garanti ederek müjdelediği hadisini aktarıyor yerli yerince.

Yine, oruçlu olmalarını, zühdü, hayâyı ve ihlâsı kuşanmalarını tavsiye ettiği kardeşlerini, korkaklıktan, münafıklıktan, zandan, fesattan, ihanetten, öfkeden ve disiplinsizlikten uzak durmaya davet ediyor. Dua sancağını da ima göndere çekmelerini isteyip aynı zamanda hata ve günahlarından dolayı da tevbe kapılarında an be an duraklamaları gerektiğini hatırlatıyor. *Zafer* ya da *şehadet* dışındaki

Tepeden tırnağa bir mücahid portresi çizmiş, diyebiliriz Basayev için bu eseri aracılığıyla. Bu kıymetli eserini okuyunca, savaşın bile ahlakının olduğunu fark ediyoruz en geniş haliyle. Cihadın çapulculuk ve gözü kara kan emicilik olmadığını öğretiyor öğrenmek isteyenlere, öğrenme derdi olan kişilere.

düşünceleri, zihinlerinden ve yüreklerinden silip atmaya çağırıyor kardeşlerini. İsteyecek ve bekleyeceklerse, yaptıklarının ancak bunlar için olacağının, olması gerektiğinin üzerinde ciddiyetle duruyor.

Mücahidlerin, başlarındaki onca sıkıntıya rağmen Basayev'in *temizlik* konusuna da parmak basması, gerçekten düşündürüp ibret verici bir durum. Efendimizin (sas) "*Temizlik imanın yarısıdır*" hadisini zikrederek mücahidlerin hem temiz olmaları hem de temizliği sevmeleri gerektiğine dikkat çekiyor.

Tepeden tırnağa bir mücahid portresi çizmiş, diyebiliriz Basayev için bu eseri aracılığıyla. Bu kıymetli eserini okuyunca, savaşın bile ahlakının olduğunu fark ediyoruz en geniş haliyle. Cihadın çapulculuk ve gözü kara kan emicilik olmadığını öğretiyor öğrenmek isteyenlere, öğrenme derdi olan kişilere. Yalancı ve küstah dünya süper güçlerinin (!) ve onların borazan-cısı olan yalaka medya organlarının, mücahidleri karalama ve itici gösterme politikalarına devasa bir cevaptır esasen şehid Basayev'in bu miras mesabesindeki kitabı.

Mevzuyla ilgili sözlerimizin sonunu, kitapta, şehid Şamil Basayev'in mücahid kardeşlerinden her dem yapmalarını istediği güzel duasıyla getirmiş olalım: "*Ey Allahım! Sana sığındım. Sen ne emredersen razı oldum. Kalbimdeki en büyük korku, Senin korkun. Kalbimdeki en büyük sevgi, Senin sevgin. Bana sabır ver ve cesaretimi artır benim. Beni sebatla mükâfatlandır ve sırat-ı müstakimine yönelt. Bana, nefsimi yenmem için fırsat ver. Kâfirlere karşı bana zafer nasip et. Bana, asla unutamayacağım irfan gönder. Bana, şehid olma fırsatı ver. Beni, başışla ve bana, merhamet et.*" Âmin.

Dosya:
"ŞEHADET VE DİRENİŞ"

Şehadet ve Direniş: İnsanın Var Oluş Mücadelesi

Dr. Hüseyin DURMAZ

Şehadet, İslam'da en yüce mertebelerden biridir. Sözlük anlamıyla "tanıklık etmek, şahitlik yapmak" demek olan şehadet, Müslüman bireyin Allah'a olan imanını, yaşayarak göstermesi ve bu uğurda canını vermesiyle zirveye ulaşmasıdır. Bu bağlamda *şehadet*, yalnızca savaş meydanında ölmekle sınırlı bir kavram değil; inandığı hakikatlere hayatıyla şahitlik eden, inancını zorluklara ve baskılara rağmen koruyan her bireyin direniş eylemidir.

İslam tarihi boyunca şehadet, zulme ve baskıya karşı bir direniş biçimi olarak ortaya çıkmıştır. Peygamberlerin davet süreçlerinde, Ashab-ı Uhdud gibi kıssalarda ve Kербela'da İmam Hüseyin'in direnişinde şehadet, her zaman bir direnişin zirvesi olarak karşımıza çıkar. Bugün ise Gazze, modern çağda şehadet ve direnişin sembolü hâline gelmiştir.

Direniş olmadan şehadet düşünülemez. Bir Müslüman'ın, inancına uygun bir hayat sürme-

Gazze, modern dünya-da şehadet ve direnişin ete kemiğe bürünmüş hâlidir. Gazze halkı, yıllardır süren ambargolar, saldırılar ve işgaller karşısında yalnızca fiziksel olarak değil, kültürel ve manevi anlamda da bir var oluş mücadelesi vermektedir. Gazze'deki her birey, zulme karşı direniş sergileyerek inandıkları hakikatlere şahitlik etmektedir.

si, kaçınılmaz olarak zulme ve baskıya karşı bir direniş gerektirir. Modern dünyanın dayattığı sekülerleşme, tüketim kültürü ve bireyselleşme, İslami değerlerin yaşanmasını zorlaştırmaktadır. "*Cupido mundi*" diye adlandırdığımız dünya sevgisini ve maddi arzuları merkeze koyan insan modeli, Müslüman'ın imanına yönelik bir tehdit oluşturur.

Bu noktada şehadet, yalnızca fiziksel ölümü değil; Müslüman'ın inancını, dünyadaki tüm zorluklara rağmen koruyarak direniş göstermesini ifade eder. Direniş, bireyin günlük yaşamındaki kü-

çük tercihlerde başlar: adaletli olmak, harama el uzatmamak, ahlaki değerlerini savunmak, zalime boyun eğmemek... Şehadet ise bu direnişin zirve noktasıdır. Şehit, yalnızca Allah'ın rızasını gözeterek hakikat uğruna canını vermeye göze alır.

Gazze, modern dünyada şehadet ve direnişin ete kemiğe bürünmüş hâlidir. Gazze halkı, yıllardır süren ambargolar, saldırılar ve işgaller

karşısında yalnızca fiziksel olarak değil, kültürel ve manevi anlamda da bir var oluş mücadelesi vermektedir. Gazze'deki her birey, zulme karşı direniş sergileyerek inandıkları hakikatlere şahitlik etmektedir.

Gazze'deki direnişin içeriği, çok boyutludur. Manevi direniş açısından bakıldığında Gazze halkı, inançlarından ve değerlerinden asla taviz vermemektedir. Bu, modern dünyanın dayattığı ahlaksızlıklara karşı bir meydan okumadır. Fiziksel direniş ise İsrail işgaline karşı savaşılan direnişçilerin sadece topraklarını değil, İslam'ın onurunu ve ümmetin vicdanını savunmasıyla kendini gösterir. Toplumsal direniş ise Gazze halkının dayanışmasıyla ortaya çıkar; liderlerin şehit edilmesine rağmen halk, mücadeleye devam etmektedir. Bu, liderlerin değil, halkın kendi inançlarına ve ilkelerine bağlılığını göstermektedir.

Gazze, İslam dünyasının yalnızca bir coğrafi parçası değil, aynı zamanda insanlık için bir hatırlatıcıdır. İnsanlık, bugün büyük bir yol ayrımındadır: Ya adalet ve şehadet yolunu seçecek ya da sekülerleşme ve bencillik yolunda yok oluşa sürüklenecektir. Gazze'deki şehitlerin kanı, insanlığın vicdanını uyandırmakta, adale-

tin ve özgürlüğün yeniden tanımlanmasına katkı sağlamaktadır. Eğer bir toplumda şehit sayısı artıyorsa bu durum, o toplumun inanç ve direniş bilincinin güçlü olduğunu ve akabinde daha adil bir dünyanın inşa edilebileceğini gösterir.

Şehadet ve direniş, Müslüman birey ve toplumlar için vazgeçilmez bir yaşam biçimidir. Bu iki kavram, yalnızca savaş meydanlarında değil, günlük hayatın her alanında kendini göstermelidir. Bir Müslüman, Allah'a olan inancını yaşayarak, zorluklara ve zulme karşı direnerek bu direnişin bir parçası olur.

Gazze örneği, dünyaya verilmiş en büyük mesajlardan biridir. Modern dünyanın bencilliğine, tüketim çılgınlığına ve ahlaki yozlaşmaya karşı Gazze'den yükselen direniş ve şehadet sesi, insanlığa kurtuluş yolunu göstermektedir. Allah'ın rızasını kazanmak için mücadele eden ve bu uğurda canını veren şehitler, dünya tarihini şekillendirecek en büyük kahramanlardır. Bu bağlamda, şehadet, bir "ölüm" değil; hakikatin insanlık vicdanında yankılanan, en gür "*direniş çağrısıdır*".

Dosya:
"ŞEHADET VE DİRENİŞ"

Kutlu Son

Sümeyye DEMİRCİ

Alemlerin rabbine hamd, onun seçkin elçisine salat ve selam olsun. Allah'ın rahmeti, ona ittiba edenlerin üzerine olsun.

Eşref-i mahluk olan insan, çok özel vasıflarla donatılmıştır. Bunların en özellerinden olan sabır ve sebat da böyledir. Önemli olan, o güzel hasletlere sahip olup başarılı olmanın yollarını Kur'an ve sünnetten anlamak ve yaşamaktır.

Sabır ve sebat, aynı manada iki kelime değildir. Kur'an-ı mübin, Ali İmran suresi 200. ayette bu iki kavramı açıklayarak bize yol göstermiştir: **"Ey iman edenler! Sabredin, kararlılıkta yarışın, düşmana karşı hazırlıklı olun (b birbirinize dayanıp bağlanın), Allah'a karşı gelmekten sakının ki başarıya ulaşabilesiniz."**

Sabır, lügatte *"bağlanmak ve alıkoymak"* demektir. İstilahta ise nefsi, emredilen şeylerde tutmak, hapsedmek şeklinde tarif edildiği gibi, *"kaza ve kaderin tecellilerine karşı şikâyetle bulunmamak; elem, bela ve musibetler karşısında sızlanmamak, verilene rıza"* şeklinde tarif

Gayeli insanlar, hedeflerine odaklandıkları zaman onlarda meydana gelen eylem, sabırdır. Sabrın devamlılığına da sebat diyoruz. Aslında biraz düşünersek her sebatın müradifi cihattır, her cihadın sonucu da ya zafer ya da şehadettir.

edilmiştir. Sabır, Kur'an-ı kerimde, yetmişten fazla ayette geçmiştir.

Sabır gerçekleşirse insan, kendisini süfli hallerden alıkoyar, direnir, inat eder ta ki Allah'ın rahmetine ve onun vereceği ecre ulaşır. *Taat üstünde sabır, masiyetten sabır, musibete karşı sabır*, bu üç cephe çok önemlidir. Bunların hepsi, Allah'a itaat babındandır; kişiyi azaptan kurtarıp selamete erdiren gayretlerdir.

Ebu Yahya Suheyb b. Sinan'dan (ra) rivayet edildiğine göre Resulullah şöyle demiştir: *"Müminin durumu ne hoştur! Her hâli, kendisi için hayırlıdır. Bu durum, yalnız mümine mahsustur. Başına sevinecek bir hâl geldiğinde şükreder; bu, onun için hayır olur. Başına sıkıntı gelecek olursa ona da sabreder, bu da onun için hayır olur."* (Müslim, Zühd, 64).

Elhamdülillah, İslam ne kadar muhteşem bir davadır. İnsanı iç ve dış olarak tadil eder. Psikolojik olarak ona imandan doğan sabır gibi bir otokontrol (öz denetim) yükler.

İnsanları güçlendirmenin yollarını arayan, ilimle uğraşanlar; çok çeşitli ilimler üretmiş,

yollar belirlemişlerdir yine de hakiki manada istenen sonuca ulaşamamıştır. Ulaşamadıkları şu gerçeği ancak müminler yakalamıştır: **“Es-sabru minel iman (Sabır, imandan doğar).”**

İslam tarihini incelediğimizde hepsi birer mücadele ve aksiyon insanı olan peygamberler ve salihlerin yaşantılarına, hayatımızı aydınlatacak örnekliklerine şahit oluruz: Yakup (aleyhisselam), Yusuf (aleyhisselam), Musa (aleyhisselam), Nuh (aleyhisselam), Meryem (annemiz), Hacer (annemiz) vs. Peygamberlerin lideri olan Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem). Hepsisi, kendi çağlarında sabırla sebat ettiler, cihatlarını asla bırakmadılar. Kimileri şehit oldu, kimileri de salihler, salihalar olarak rablerinin huzuruna selamete vardılar. Allah'ın rahmeti, hepsinin üzerine olsun.

Gayeli insanlar, hedeflerine odaklandıkları zaman onlarda meydana gelen eylem, *sabırdır*. Sabrın devamlılığına da *sebat* diyoruz. Aslında biraz düşünersek her sebatla cehd vardır; öyleyse sebatın müradifi cihattır, her cihadın sonucu da ya zafer ya da şehadettir.

Sebat, *“kararından, sözünden dönmeme, bir iş veya davranışta azim ve kararlılık gösterme”* demektir. Sabır, bir şeyin tamamlanması ya da sonuçlanması için bekleme gücü; sebat, bir şeyin tamamlanması ya da sonuçlandırması üzere gösterilen dayanıklılık gücüdür.

Yukarıda zikrettiğimiz ayet-i kerimede de gördüğümüz gibi Rabbimiz, bizi terbiye ederken sadece sabrın yeterli olmayacağını, sebatın da gerekliliğini emreder. Ayrıca devamızdaki sebat ve ısrarla cihadımızı güçlendirmemiz gerektiğini bize bildirir. Öyle ki Allah'a ve onun emirlerine sıkı sıkıya bağlı olup düşmanla savaşmamızın gerektiğinden de bahseder.

Gerçekten biraz derin düşünersek sebatın altında bir güven, kararlılığın altında hedefe kilitlenme vardır. Bunun adı da *cihattır*.

Cihat; sevgiden, itaatten, bağlılıktan doğar. Bir an gelip geçen, hamasi bir duygu değildir. Kişinin nefsinin; ölümüne, iddiasına bağışlamanın adıdır. *Vuslat, özlemdir*.

Bugün içinde bulunduğumuz durumları göz önüne alırsak Filistin'de, Afganistan'da, Suriye'de yaşananlara baktığımız zaman ne bedeller ödendi, ödeniyor ve ödenecek de. Bu cehtler; tüm gayretler, aşkın bir sevgi içindir. Sabırla başlayan, sebatla yürüyen cihat gibi bir farızanın hayat bulmasıyla fetihlere ve Allah'ın açtığı zaferlere ulaşılıyor.

Zaferler, ne adam çokluğuyla ne de silahladır. Zaferler, Allah'ın yardımıyla. Allah'ın rıza-

sı için yola çıkan, azimle gayret sarf edenleri Allah, hiçbir zaman mahzun etmeyecektir. Onlar için yenilgi yoktur, başarısız olsalar da yenilmemişlerdir. Başarının ölçüsü, kazanmak değildir; adandığı yoldaki samimiyeti ve gayretleridir. Bu yüzden Rabbimiz, **“Allah yolunda öldürülmüş olanlara ölü demeyin.”** emrini verir, **“Siz onları ölü gibi görseniz de onlar, ayrı bir âlemde hayat içindedirler.”** Ölümü, hayatın bitmesi olarak biliyoruz oysa Rabbimiz, şehitlere *“ölü”* demememizi öğretiyor. Şehadet, hayat bulmanın başlangıcıdır.

Şehitlik, ne güzel bir son! Sevenin, sevdiğine kavuşma anı! Bu, sözle olmayan bir eylemdir. Dil ile, beden ile, mal ile yapılan ibadetleri biliriz. Şehitlik öyle değildir; o bir rızıktır, her isteyene de verilmez. Eğer cihat eden herkes şehit olsaydı; şehitlik, sadece çabaya bağlı olsaydı, hemen aklımıza asrının öncü komutanı, şehitliği en çok hak eden *“Halit Bin Velit”* (radiyallahu anh) efendimiz gelir. Halit Bin Velit (radiyallahu anh) buyuruyor ki *“Nice kılıçlar elimde parçalandı, işte bu, ölümümü görecektir olan son kılıcımdır. Beni en çok üzen, hayatı hep savaş meydanlarında geçip yatak yüzü görmemiş olan bu Halit'in yatakta ölmesidir. Resulullah'ın hiçbir ashabi, rahat yatağında ölmedi. Ya savaş meydanlarında veya uzak beldelede, din-i İslam'ı yayarken garip olarak şehit oldu.*

Ah Halit! Şehit olamayan Halit! Harp, benim etimi çiğneyemedi. Şehitlik mertebesi haric, elde etmediğim makam kalmadı. Vücudumda bir karış yer yoktur ki ya kılıç yarası veya bir mızrak yarası olmasın. Ömrü boyunca din-i İslam'ı yaymak için savaşlarda at koşturan kimsenin sonu, böyle yatak üzerinde mi olacak? Ölümümü, harp meydanlarında atımın üzerinde, düşmana Allah için kılıç sallarken şehit olarak bekledim.”

Bize düşen, Rabbimizin emirlerine sıkı sıkıya yapışmak, onun yolunda azimle cihadımıza devam etmektir. Bu, malımızla olabilir, evladımızla olabilir, zamanımız veya kalemimizle olabilir. Durmadan, kesintiye uğratmadan bu yüce İslam dinini insanlığa duyurmak, tebliğ etmektir. İnsanlığa hayat sunan bu hayat tarzının şahitleri olmak için tüm gücümüzü harcamaktır. Şehadetimiz, mezuniyetimizi belirleyen en üst mercidir. *Bizi de layık gör, rızıklandır ya rab. Âmin.*

En emine (cc) emanet olunuz.

Dosya:
"ŞEHADET VE DİRENİŞ"

Gerçek Şehit Kimdir?

Emrah DOĞRU

Şehit olmak, her-
kese nasip olmaz.
Her ölen de şehit
olmaz. Bu işi iyi kavramak ge-
reker. Kavramak için de *Kur'an*
ve *sünnete* hâkim olmak
gerekir. İslam'ın kurallarını,
Allah'ın yasalarını iyi bilmek
gerekir. İslam'ın hiçbir
kuralını beğenmeyenler, "çağ
dışı" diyenler, ölümlerine isim
bulamadıklarında hemen
İslam'ın şehit kavramına
başvurmaktalar. Bu kişilere
şöyle sormak gerekir: "*Hani
İslam'ın kurallarını, yasaları-
nı beğenmiyordunuz; ne oldu
şimdi, ne değişti de İslam'ın
şehit kavramına sahip çıkı-
yorsunuz?*"

Şehit sözcüğü de "*cihat*" sözcüğü gibi Kur'ani
bir ifade olup Müslümanlara, İslam'a has bir
kavramdır. Başka dinler, Allah'a baş kaldıranlar,
bu sözcüğü kullanamaz. Ayrıca kullansa da şehit
olamaz. Günümüzde Müslümanlara ve İslam'a
savaş açmış, batıl dava uğrunda mücadele
edenlere "*şehit*" deniyor, bunların "*şehit*" ke-

*İşte ölümsüzlük, onlar
içindir. Dava ve ide-
allerini, düşünce ve
inançlarını kıpkırmızı
kanlarıyla sulayıp ölüm-
süzleştirmek, onların
şanıdır. Mal, mülk, para
ve saltanat gibi dünyevi
makamlardan, değerler-
den sıyrılıp yüce Allah'a
kavuşmak; Rablerinin
ikram ettiği en güzel ni-
metlerden rızıklanmak
ve ferahlamak, onların
hakkıdır.*

limesini kullanmalarındaki
maksatları, Müslümanlara iyi
gözükmek ve onların duygu-
larıyla oynayıp batıl davayı
hak dava gibi göstermektir.
Bakın, Rabbimiz ayetinde
gerçek şehidi nasıl anlatı-
yor: "**Allah yolunda öldü-
rölmüş olanlara, ölümler
demeyin bilakis onlar di-
ridirler fakat siz farkında
değilsiniz.**" (Bakara, 154).
Ayet, gerçek şehit olanların,
ölümsüzlerin, Allah yolunda
öldürülenler olduğunu bizlere
tarif ediyor.

Yine bu hususla ilgili Ebu
Musa El-Eşari'nin (ra) rivayet
ettiği bir hadis-i şerifte de şöyle buyrulmakta-
dır: "Bir gün Efendimiz'e (as), ya Resulallah!
Adamın biri kahramanlık için, biri hamiyet ve
ırkçılık için, biri de riya ve şöhret için savaşı;
bunlardan hangisi Allah yolundadır?" diye soru-
lunca Allah'ın resulü: '*Kim Allah'ın kelimesinin
en yüce olması için savaşırsa o, Allah yolunda-
dır.*' buyurdu." (Ebu Davud).

Nitekim ayet ve hadiste görüyoruz ki sade-

ce Allah yolunda mücadele eden, o uğurda canı pahasına cihat edip hayatını kaybeden, gerçek şehittir. Irkçılık uğrunda, Allah'ın emirleri umurunda olmadan batıl dava uğrunda; faiz kurumlarında, zina yuvalarında, kumar yuvalarında nöbet tutarken, tağutun peşine takılıp o memleketi korumakla meşgulken bu uğurda hayatını kaybedenler, Kur'an ve sünnete göre gerçek şehit değildir. Ayrıca kâfirin de şehidi olmaz. Şehitlik, sadece İslam'a, Müslümanlara has bir olgudur. Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **"Allah yolunda öldürülenleri, sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler, Allah'ın lütuf ve kereminden kendilerine verdikleri ile sevinçli bir hâlde rableri yanında rızıklara mazhar olmaktadırlar. Arkalarından gelecek ve henüz kendilerine katılmamış olan şehit kardeşlerine de hiçbir keder ve korku bulunmadığı müjdesinin sevinçini duymaktadırlar."** (Ali İmran, 169-170). Efendimiz de hadislerinde şöyle cevap vermişti: Mesruk (ra) diyor ki "Abdullah'a, 'Allah yolunda öldürülenlerin, ölü olduklarını sanma bilakis onlar diridirler, rableri katından rızıklandırılıyorlar.' ayetini sordum. Şöyle cevap verdi: "Biz de bunu Resulullah'a (as) sormuştuk da 'Şehitlerin ruhları, yeşil kuşların karnındadır. Onların arşa asılı kandilleri vardır. Dilediği gibi cennette serbestçe dolaşır, sonra o kandillere geri dönerler.' diye cevap verdi." (Müslim, Tirmizi).

Rabbimizin yolunda koşturanlar, yılmadan mücadele ve mücahede edenler, Allah rızası için her türlü zorluğa tahammül göstererek sabredenler ile bu yolda tembellik edenler, bahaneler uyduranlar, fedakârlık yapmaktan kaçınıp dünya işleriyle uğraşanlar, İslam'a vakit ayıramayanlar; elbette mücadele edenlerle, şehit olanlarla bir olmaz. Bu nedenle Rabbimiz, kullarını imtihan ederek iyilerle kötüler, İslam için çalışanla çalışmayanı birbirinden ayırır. Bakın, Rabbimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır: **"Yoksa siz; Allah, içinizden cihat edenleri ve davası uğrunda sabredip direnenleri ortaya çıkarmadan kolayca cennete giriverceğinizi mi sandınız?"** (Ali İmran, 142). Nasıl ki kolayca doktor, mühendis, öğretmen olun-

muyorsa cennete girmek de kolay olmayacak. *Cennete gitmek, bedel ister.* Yani vaktimizden fedakârlık edeceğiz, paramızdan fedakârlık edeceğiz, ömrümüzü boşa tüketmeyeceğiz, en değerlisi de canımızı Allah için feda edeceğiz ki o zaman, imtihanı yüzde yüz geçmiş olalım. Bu da herkese nasip olmaz.

Nitekim Allah'ın kendilerine "ölüler" denmesini yasakladığı ve ölümsüz ilan ettiği kişiler, Allah yolunda, Allah'ın kelimesinin en yüce olması için savaşırken öldürülen kimselerdir. Allah'ın dinini, tevhit akidesini yeryüzüne yaymak için Kur'an-ı kerimin hükümlerini, Allah'ın şeriatını insan hayatına hâkim kılmak için tebliğ eden, kınayıcının kınamasından korkmayan, zorluklarla geçen günlerde de mücadele eden kimselerdir. Hayatlarında İslam'ın kurallarını, hükümlerini, yasalarını tatbik etmeye çalışan; Müslümanca yaşamayı benimseyen ve kimse-den korkmayan müminlerin canlarını, mallarını, ırzlarını, topraklarını ve haysiyetlerini korumak için, canlarını ortaya koyarak zalimler karşısında dik duran, eğilmeyen ve hakkı pervasızca haykıran, hakkı haykırmaktan korkmayan kimselerdir.

İşte ölümsüzlük, onlar içindir. Dava ve ideallerini, düşünce ve inançlarını kıpkırmızı kanlarıyla sulayıp ölümsüzleştirmek, onların şanıdır. Mal, mülk, para ve saltanat gibi dünyevi makamlardan, değerlerden sıyrılıp yüce Allah'a kavuşmak; Rablerinin ikram ettiği en güzel nimetlerden rızıklanmak ve ferahlamak, onların hakkıdır. O yolculuğa çıkanın hiçbir şey umurunda olmaz; gerçek şehitlik, şehadet aşkı budur işte. Yakın zamanda Yahya Sinvar'ın şehadetine şahit olmuştuk. Şehadet arzusu, onu çepeçevre sarmıştı. Bir konuşmasında şöyle diyordu: *"Ben yatağımda ölmekten, hastalıktan ölmekten, trafik kazasında ölmekten korkuyorum."* Buradaki korkunun şehit olmadan ölme korkusu olduğunu söylemişti ve istediği de oldu. Rabbim, onu şehadetle şereflendirdi. O da istese tünellerde kalabilirdi veya orayı terk edebilirdi ama o, yüce makamı seçti ve yüce mertebeye ulaştı, dini uğruna şehit oldu. Gerçek şehitlik, bu şekilde özetlenebilir. Gazze'de

mücadele eden mücahitler de çok zor şartlarda cihat etmekte. Onlar da vekil olarak Allah'a sığınmaktalar ve şehadet arzusıyla mücadelelerine devam etmekte. *Şehitlik*, Allah'ın kural ve yasalarına başkaldırarak, Allah'ın hükümlerini tanımayarak, tağutun kullarının savunuculuğunu yaparak erişilecek bir merteye değildir.

Efendimiz (sav), uzunca bir hadisinde şöyle buyurmaktadır: "Sehl İbn Sa'd Es-Saidi anlatıyor: 'Resûlullah (sav), müşriklerle karşı karşıya geldi ve savaş başladı. Bir ara Resulullah (sav) da düşmanlar da karargâhlarına döndüler. Hz. (sav) ashabı içinde bir yiğit vardı, önüne gelen ve ordusundan ayrı düşen düşman askerlerini tek tek takip ediyor ve kılıcıyla vurup yere seriyordu. İnsanlar, onun hakkında: "Bugün içimizden hiç kimse bu adam gibi mükâfat almadı." demeye başladılar. Fakat Resul-i Ekrem (sav): "Buna rağmen o cehennemliklerdendir" buyurdu. Bu, o anda orada bulunan herkesi şaşkına çevirmişti. İçimizden birisi: "Ben bu adamı takip edeceğim." deyip onun peşine takıldı, onun durduğu yerde duruyor, harekete geçtiği zaman hareket ediyordu. Bir süre sonra kahramanca çarpışan bu adam, çok ağır bir yara aldı ve bir an önce ölmek için intihar etti. O, kılıcın kabzasını yere dayadı ve ucunu da tam göğsünün ortasına yerleştirip üzerine yüklenerek kendisini öldürdü. Bu olayı gören adam, derhal Hz. Peygamber'in (sav) yanına geldi ve "Şehadet ederim ki sen Allah'ın resûlüsün." dedi. Hz. Peygamber (sav), "Ne oldu, niçin bunu söyleme ihtiyacı duydun?" diye sorunca adam şöyle cevap verdi: "Biraz önce insanların hayranlıkla bahsettiği ve sizin cehennemlik olduğunuzu söylediğiniz adam vardı ya ben, sizin o sözünüz üzerine onu takip ettim ve her hareketini kontrol etmeye başladım. Adam, savaşırken çok ağır bir yara aldı ve bir an önce ölmek istedi.

İşte ölümsüzlük, onlar içindir. Dava ve ideallerini, düşünce ve inançlarını kıpkırmızı kanlarıyla sulayıp ölümsüzleştirmek, onların şanıdır. Mal, mülk, para ve saltanat gibi dünyevi makamlardan, değerlerden sıyrılıp yüce Allah'a kavuşmak; Rablerinin ikram ettiği en güzel nimetlerden rızıklanmak ve ferahlamak, onların hakkıdır.

Bunun için de kılıcın kabzasını yere dayadı ve ucunu da tam göğsünün ortasına yerleştirip üzerine yüklenerek kendisini öldürdü." Bunun üzerine Resulullah (sav), şöyle buyurdu: "Bir kimse, insanların müşahade edemediği davranışları bakımından cennetliklerin amelinin işler fakat cehennemliklerden olur. Buna karşılık bir kimse, insanların müşahade edemediği davranışları bakımından cehennemliklerin amelinin işler fakat cennetliklerden olur." (Buhari, 2898).

İmam Buhari'nin Sehl'den naklettiği rivayet

ile başlık arasındaki ilişki şöyle açıklanabilir: "Ashab-ı kiram, böylesine kahramanca savaşan bu adamın cihat konusunda herkesten üstün olduğunu düşünmeye başlamıştı. Hatta söz konusu şahıs, savaş sırasında öldürülmüş olsaydı herkes onun şehit olduğuna tanıklık bile ederdi. Fakat daha sonra onun, Allah için değil, kabilesine karşı duyduğu öfke dolayısıyla savaştığı anlaşıldı. İşte bu ve benzeri ihtimaller söz konusu olduğu için, cihat sırasında öldürülen herkes için, herhangi bir kayıt kullanmadan mutlak bir ifade ile 'şehittir' demek, doğru olmaz. Bununla birlikte savaşta ölenler, zahiri hükümler bakımından şehit muamelesi görürler. Fakat burada dikkat çekilmesi gereken bir hüküm vardır: 'Selef âlimleri, Bedir ve Uhud ile diğer savaşlarda öldürülen sahibilere "şehit" denebileceği konusunda görüş birliğine varmışlardır.' Ancak bu hüküm de kesin değildir. Onlar hakkındaki güçlü kanaate (zann-ı galip) dayanır. Her şeyin en doğrusunu, sadece Allah bilir."

Rabbim, bizleri şehadet arzusıyla yaşayıp şehit olarak can verenlerden eylesin. Âmin.

Faydalanılan Kaynaklar:

- Yüce kitabımız, Kur'an-ı Kerim
- İbni Hacer El-Aksalani, Fethu'l-Bârî

Dosya:
"ŞEHADET VE DİRENİŞ"

Direnışimiz

Rüstem AYILMAZDIR

Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a, salat ve selam, nebilerin sonuncusu ve resullerin efendisi Hz. Muhammed'e, onun ehl-i beytine, bütün ashabına ve kıyamet gününe kadar iyilikte onlara uyanlara olsun.

Mecbur kalınan şey, size arzuladığınız şeyi verir. Nuh'un (as) 950 sene gösterdiği tebliğ direniş, Müslüman'ın direnişinin kuvvetini gösteriyor. İbrahim'in (as) putperest kavmine ve krala karşı tevhidi direniş, sonrakiler için büyük bir tecrübe oluyor. Ve daha nice peygamber, âlim ve direniş önderi, günümüze kadar bu kutlu mücadeleyi (direnış) taşımışlar. Onların bu direniş, elbette tecrübeleri ile bizi ayakta tutuyor.

Hak ile batılın savaşı başladığından beri direnişimiz hiç eksik olmadı. Diriliş olmasaydı Rabbe teslimiyetimiz artar mıydı? Onun koruyuculuğunu, dostluğunu hisseder miydik kalbimizde? Bu davaya elbette kurbanlar verilecek. Öyle kurbanlar ki kılıcın altına gülererek girer, özlem duydukları şehadete koşarlar.

Bizleri direnişimizde motive eden şey, Allah'ın rızası ve cenneti. **"Şüphesiz ki Allah, cennet**

Hak ile batılın savaşı başladığından beri direnişimiz hiç eksik olmadı. Diriliş olmasaydı Rabbe teslimiyetimiz artar mıydı? Onun koruyuculuğunu, dostluğunu hisseder miydik kalbimizde? Bu davaya elbette kurbanlar verilecek. Öyle kurbanlar ki kılıcın altına gülererek girer, özlem duydukları şehadete koşarlar.

karşılığında müminlerden canlarını ve mallarını satın almıştır. Allah yolunda savaşır, öldürür ve öldürülürler. (Bu) Tevrat, İncil ve Kur'an'da Allah'ın hak olan vaadidir. Kim, Allah kadar sözüne bağlı olabilir ki? (O hâlde) yaptığınız bu alışverişten dolayı müjdelenin. En büyük kurtuluş, budur işte!" (9/Tevbe, 111). En kârlı alışverişi yapan direniş fedaisini, hangi güç korkutabilir ve yolundan döndürebilir? Dirilişin bedenimizde değil, asil ruhlarımızda hayat bulduğunu unutmayalım. Asil ruhların onurlu direnişini tarih, altın harflerle yazmıştır ve yazmaktadır.

Diriliş, kaybetmek değil; tekrardan ayağa kalkma ve zaferin Allah'tan geleceği güne kadar mücadeleyi sürdürmektir. Güçlüyken de mazlumken de direnişimiz, hakkı korumak için kıyamete kadar devam edecek.

Yeryüzünün direnişçileri, şeytanın ordularına karşı kendi beldelerinde ya da kalemlerle ya da kılıçla cihat etmektedir. Direnişimizde bize hayat veren, Allah'a karşı olan inancımızdır. Yoksa hangi direniş dayanabilir; batılın zehrine, kılıç darbelerine ve ateş toplarına karşı.

Peygamberimiz, Mekke'de zalimlerin zulmüne karşı direndi, ashabıyla birlikte. Direnişleri, Allah'a nasıl teslimiyet göstermemiz gerektiğini, bize gösterdi. Bu bir başkaldırıydı. Batı'nın kalbine saplanan bir ok... İslam davasının en büyük direniş ateşi yakılmıştı. Cahiliye karanlığı; Mekke sokaklarında, kıyamete kadar sönemeyecek bir nur aydınlatmıştı.

Medine'de, İslam devleti kurulmuştu. Peygamberimizin ve ashabının elinde Furkan, yer-yüzünün müstekbirlerine karşı büyük bir direniş başlatmışlardı. İnsanları kula kulluktan kurtarıp Allah'a kul etme direnişiydi ve durmak yoktu, bu direnişte ta ki **"Fitne (şirk) sonlanıncaya ve din (otorite), Allah'a ait oluncaya dek onlarla savaşın. Yaptıklarına son verilerse zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur."** (Bakara, 193) ayeti gelene kadar.

Peygamberimizin vefatından sonra, çok sıkıntılar çektik. Birbirimizle savaştık ve geriledik, bozulduk. Kâfirlerin ölü ruhlarına cesaret verdik. Paramparça olmuş bir ümmet ve haçlıların pazarı hâline geldik. Kudüs'ü kaybettik. Ümmet-i Muhammed, dizlerinin üzerine çöker ama asla yere düşmez. Âlimlerin ve mücahitlerin elbette ki direnişleri devam ediyordu.

Nureddin Zengi ve *Selahaddin Eyyubi*'nin, ümmeti tekrar toparlama gayreti karşılığında Allah, Kudüs'ü haçlılardan tekrar almayı nasip etti. Direniş göstermeden ve bedel ödmeden zaferi beklemek, Müslümanın inancında yok.

Hilafet kaldırıldığından beri ümmet, en zor zamanlarını yaşamakta. Paramparça olmuş ve kalpleri birbirinden uzaklaşmış bir ümmet hâline geldik. Haçlı postalları, kanla sulanmış topraklarımıza basmaktaydı. Onların köpekliğini yapan satılmışlarla birlikte ne namus bıraktılar ne de şerefli bir hayat.

İslam düşmanı hâline getirilmiş nesiller, İslam'a karşı kullanılmakta. Evlatlarımızı bize düşman eden bu işgalcilerin ve iş birlikçilerinin unuttuğu bir şey var: **"Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Kâfirler istemese de Allah, nurunu tamamlayacak olandır."** (Saf, 8) ayeti, direnişimizin asla son bulmayacağını gösteriyor. Allah'a hamd olsun ki İslam beldelerinde, büyük küçük nurlar etrafa saçılmaktadır.

Son yüzyıldaki direniş önderlerimiz, önümüzü aydınlatan meşaleler olmuşlardır.

Çöl aslanı *Ömer Muhtar*, 1911'de İtalyanların Libya'yı işgali ile birlikte direniş gruplarına katıldı. Yaklaşık 20 sene İtalyanlara karşı direniş gösteren çöl aslanı, yakalanarak 1931'de idam edildi. 20 sene cihat ederek bu kutlu dire-

nişi, şehadetle taçlandırdı.

Atatürk'ün 1924'te şeriatı kaldırmasıyla *Şeyh Said*, 1925'te kıyam başlattı. Direnişine büyük taraftar toplayan *Şeyh Said*, Diyarbakır surlarına kadar gelmişti. Atatürk, Batılılar ve parayla satın aldığı ağlarla direnişi etkisiz hâle getirmiştir. 1925'te *Şeyh Said*, 47 mücahit ile birlikte Diyarbakır Dağkapı Meydanı'nda idam edilmiştir. Şehadete yürüyen *Şeyh Said*'in bu sözü, hafızalara kazınmıştır: *"Benim bu dallarda asılmama pervam yoktur. Muhakkak ki mücadelem, Allah ve dini içindir."*

19 yüzyılda Ruslara karşı mücadele eden *Şeyh Şamil*, etrafında Kafkas halklarını toplayarak 25 yıl cihat etmiştir. Kafkasya kartalının bu direnişi, ondan sonra gelenlere örnek olmuştur. *Şamil Basayev*'in de Çeçen cihadına büyük bir etkisi olmuştur. Ruslar tarafından bütün ailesi katledilen *Şamil Basayev*, bir ayağını kaybetse de direnişi bırakmamıştır. Arzuladığı şehadete kavuşan *Şamil Basayev*, mücahitleri bir cümle ile anlatıyor: *"Bir mücahidi güldürmek istiyorsanız, onu ölümle korkutun."* İşte bu yüzden direnişimizin duvarı, sabır ve şehadetle örülmüştür.

Allah'a hamd olsun, yönümüzü hangi İslam beldesine çevirirsek çevirelim, kutlu direniş ve önderlerini görüyoruz.

Afganistan'ı süper güçlere mezar eden *Taliban*'dan, *Suriye*'de BAAS rejimini deviren izzetli mücahitlerden, *Gazze*'de destan yazan *İzzettin El-Kassam*'ın fedailerinden ve direnişin daha nice türüyle ümmetin ayağa kalktığını görüyoruz.

Müslüman'ın direnişini ne güzel anlatıyor İranlı komutan *Rüstem*'in karşısına çıkan *Ribi Bin Amr El-Ensari* (ra): *"Allah, dilediği kimseleri kula kulluktan, kendisine kulluğa, dünya sıkıntılarından ve batıl dinlerin zulmünden kurtarıp İslam adaletine ulaştırmak için bize bir peygamber gönderdi. Kim bu dini kabul ederse bizden olur. Biz de döner gideriz. Kim de kabul etmezse Allah'ın vadettiğine kavuşuncaya kadar onunla savaşırız."*

Müslüman'ın *şehadet* arzusunu ne güzel anlatıyor *Halit Bin Velit* (ra): *"Sizin hayat ve şarabı sevdiğiniz kadar, ölümü seven bir orduyla geldim."*

Diriliş, ruhumuzun yakıtı, akidemizdir. Bizim topraklarımızda yiğitler; acı, hüznün, öfke, kan, gözyaşı ve umutla yetişir. Bizim topraklarımızın kışı olmaz. Her mevsim meyvesini verir ümmete.

Dosya:
"ŞEHADET VE DİRENİŞ"

Cihat ve Şehadet Bilincimiz

Sercan AKBAYRAK

İslam'da "cihat" ve "şehadet" kavramları, derin anlamlar taşıyan rabbani kavramlardır. Bu kavramlar, İslam'ın yayılması, adalet, hakikat ve zulme karşı duruşunu temsil eder.

Cihat, Arapça kökenli olup "cehd" kökünden türemiştir ve "çaba sarf etmek, mücadele etmek" anlamına gelir. Kur'an ve sünnette cihat, yalnızca savaş meydanında düşmana karşı mücadele etmek değil, aynı zamanda nefisle mücadele, ilim öğrenmek, münazara ve İslam nurunu yaymak gibi birçok manevi boyutu da kapsamaktadır. Yani diyebiliriz ki cihat, ne tam anlamıyla tasavvufi bir bakışla daraltılabilecek ne de bazı gerçeklerden soyutlanabilecek bir kavramdır. Böyle olmakla beraber yine de diyebiliriz ki *ümme*t, cihat ifadesinden hep "kıtal" anlamıştır.

Cihadın amacı; zulmü ortadan kaldırmak, Allah'ın ahkâmını yeryüzüne hâkim kılmak, adaleti tesis etmek ve insanları İslam nuruna ulaştırmaktır. Keyfi bir saldırganlık değildir. Cihat, İslam ümmetinin yeryüzündeki halifelik vazifesini yerine getirebilmesinin bir yoludur.

Cihadın Temel Amacı

Cihadın amacı; zulmü ortadan kaldırmak, Allah'ın ahkâmını yeryüzüne hâkim kılmak, adaleti tesis etmek ve insanları İslam nuruna ulaştırmaktır. Keyfi bir saldırganlık değildir. Cihat, İslam ümmetinin yeryüzündeki halifelik vazifesini yerine getirebilmesinin bir yoludur. Bu misyon, hem bireysel hem de toplumsal boyutta sorumlulukları içerir:

Bireysel

Müslüman'ın kendini ilim, ahlak ve ibadetle donatması, nefis terbiyesini sağlaması.

Cihat:

Toplumsal Cihat: Hakkın hâkim olması için zulme karşı mücadele etmek, Allah'ın hükümlerini yeryüzünde tesis etmek. Kur'an-ı kerimde bu sorumluluk şöyle belirtilir: **"Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten men eder ve**

Allah'a inanırsınız.” (Ali İmran, 110). Bu ayet, ümetin sadece kendini düzeltmekle yetinmeyip tüm insanlığa rehberlik etmekle görevli olduğunu açıkça ortaya koyar.

“Fitne ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın.” (Bakara, 193). Buradaki “fitne” kavramı, Allah'ın hükümlerinin yok sayıldığı, zulmün ve şirk düzeninin hâkim olduğu her türlü sistem ve toplumsal yapıyı ifade eder. İslam'ın gayesi, yalnızca bireysel ibadetleri yerine getirmek değil, yeryüzünde Allah'ın rızasına uygun bir düzen kurmaktır.

Bu düzeni kurma mücadelesi de cihadın önemli bir boyutunu oluşturur.

Şehadet Algımız

Şehadet, Allah yolunda canını feda etmeyi ve bu uğurda ölmeyi ifade eder. Bir Müslüman için şehadet, Allah'a olan bağlılığın ve imanın en yüce göstergesidir: **“Allah yolunda öldürülenlere ‘ölüler’ demeyin! Bilakis onlar, diridirler fakat (siz) anlayamazsınız.”** (Bakara, 154).

Şehadet, asla bir ölüm temennisi veya dünyadan kaçış değildir. Aksine Allah'ın rızasını kazanmak ve hakkı savunmak uğrunda gösterilen fedakârlığın zirvesidir. Şehitlik, müminin cennete doğrudan girmesine vesiledir: **“Allah, müminlerden canlarını ve mallarını, onlara (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır. Onlar, Allah yolunda savaşmışlar, öldürürler ve öldürülürler.”** (Tevbe, 111).

Şehadet, sadece dil ile ifade edilen bir sözden öte kalpte kök salmış, hayatın her alanına yansıyan bir teslimiyetin ve bağlılığın tezahürüdür.

Şehadet, bir kimsenin Allah'a olan bağlılığını sadece dilde ifade etmesi değil, hayatını bu bağlılıkla şekillendirmesi anlamına gelir. Bu nedenle şehadet, bir Müslümanın hayatını ilahi emir ve yasaklara göre tanzim etmesi için sürekli bir hatırlatıcıdır. İnsanı her an Allah ile bağ kurmaya teşvik eden bir ruhsal disiplindir.

rüdür.

Şehadet, bir kimsenin Allah'a olan bağlılığını sadece dilde ifade etmesi değil, hayatını bu bağlılıkla şekillendirmesi anlamına gelir. Bu nedenle *şehadet*, bir Müslümanın hayatını ilahi emir ve yasaklara göre tanzim etmesi için sürekli bir hatırlatıcıdır. İnsanı her an Allah ile bağ kurmaya teşvik eden bir ruhsal disiplindir. *Şehadet*, bir nevi insanı yeniden diriltiren bir ikrardır. Günah bataklığına saplanan bir mümin, şehadet kelimesiyle tövbe ederek yeniden doğmuş gibi olur. İmanın bir nevi yenilenmesidir.

Selef-i salihin; şehadeti, sadece dilleriyle değil, kanlarıyla ve canlarıyla da taşımışlardır. Bu canlı miras, bugün bize ulaşmış en kıymetli emanetlerden biridir. Bu emanetin korunması, çocuklarımıza ve sonraki nesillere aktarılması da bizim en önemli görevlerimizden biridir. *İslam ümmeti*, tarih boyunca cihat ve şehadet bilinci ile hareket ettiği zaman, hem maddi hem manevi anlamda zirveye ulaşmış ve tarihe şanlı izler bırakmıştır. Bu bilinç, ümmetin Allah'ın yeryüzündeki halifesi olma sorumluluğunu yerine getirmesiyle doğrudan ilişkilidir.

Tarihimizden Örnekler

İslam tarihine bakıldığında ümmetin cihat ruhuyla ayağa kalktığı dönemler, aynı zamanda en büyük fetihlerin, ilmî gelişmelerin ve adaletin zirvede olduğu zamanlardır:

Bedir Savaşı (624): Müslümanlar sayıca az ve zayıfken cihat ve şehadet inancıyla hareket ederek Allah'ın yardımıyla zafer kazanmışlardır. Bu zafer, İslam'ın ilk şahlanmasıdır.

Fetihler Dönemi: Hz. Ömer (ra) döneminde Sasani ve Bizans (Doğu Roma) gibi iki büyük

imparatorluk, cihat ruhuyla yıkılmış, Kudüs fethedilmiş ve İslam'ın rahmeti dünyaya gösterilmiştir.

Selahaddin Eyyubi ve Kudüs'ün Fethi (1187): Selahaddin Eyyubi, Haçlılara karşı cihat ruhuyla mücadele ederek Kudüs'ü fethetmiş, ümmete izzet ve şeref kazandırmıştır.

Osmanlı'nın Yükselişi: Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u fethetmesi ve Osmanlı'nın cihat ruhuyla üç kıtaya yayılan yönetimi, şehadet bilincinin zirveye ulaştığı dönemlerdir.

Cihat ve Şehadet Bilincinin Şahlanışa Etkisi

İslam ümmetinin yükselişini sağlayan bu bilincin temel unsurları şunlardır:

1. *Allah'a Teslimiyet:* Müslümanlar, zaferin sadece Allah'tan olduğuna inanarak hareket etmiştir.

2. *Tevhit ve Adalet:* İslam, fethedilen topraklarda sadece siyasi bir güç değil, aynı zamanda adalet ve merhameti de tesis etmiştir.

3. *Fedakârlık ve Şehadet Bilinci:* Şehitlik, Allah katında en yüce makamdır ve bu bilinç, Müslümanlara korkusuzluk ve cesaret vermiştir.

İslam ümmeti, ne zaman ki cihat ve şehadet bilinciyle yoğrulmuş, işte o zaman izzet ve adaleti temsil etmiştir. Ancak bu ruh zayıfladığında ümmet zayıflamış ve boyunduruk altına girmiştir. Bugün yeniden dirilişin yolu; iman, cihat ve şehadet bilincinin ümmetin kalbinde canlanmasıyla mümkündür. *Zafer, Allah'a teslimiyet ve fedakârlıkla gelecektir.*

Cihadın Terk Edilmesinin Nedenleri

Cihadın terk edilmesine yol açan bazı sebepler:

Dünyevileşme: Rahatlık ve mal hırsı, cihat ruhunu zayıflatmıştır.

İlimden Uzaklaşma: Cihadın ne demek olduğu ve nasıl amel edileceği konusundaki ilmi derinlik kaybolmuştur.

Batı Emperyalizminin Kültürel Hegemonyası: Cihat kavramı, terörizmle özdeşleştirilerek ümmetin bilinçaltında olumsuz bir algı oluşturulmuştur.

Bir Algının Tenkidi

"*Direnış*" kavramı, modern bağlamda daha çok savunmacı ve pasif bir anlam yüklenerek Batı kökenli siyasi terminolojiden türetilmiş ve İslami mücadele anlayışını daraltan bir söyleme dönüşmüştür. Oysa İslam'daki mücadele anlayışı, cihat kavramıyla ifade edilir ve cihat, sadece savunma veya direniş değil, ilahi hükümün yeryüzünde hâkim kılınması için aktif bir çabadır.

"*Direnış*" kavramı, zulme karşı pasif kalmamak anlamında kullanılsa da bu kavramın *İslami cihat* anlayışını tam olarak yansıtmadığı açıktır.

Savunmacı ve Reaktif: Direniş, saldırıya karşı bir tepki niteliğindedir. Ancak cihat, sadece saldırıya karşı değil hakkın tesisi için proaktif bir mücadeledir.

İlimlilaştırma: Modern terminolojide direniş, genellikle politik ve seküler bağlamda kullanılarak İslami mücadeleyi yumuşatır ve edilgen bir söyleme dönüştürür.

İslami Ruhun Zayıflatılması: Direniş, sadece zulme karşı çıkmakla sınırlandırılarak İslam'ın yeryüzünde tevhidi hâkim kılma misyonunu göz ardı eder.

Sonuç: Direniş mi, Cihat mı?

Direnış, modern bağlamda cihadın asli ruhunu ve proaktif yapısını gölgeleyen bir kavramdır. İslam'daki cihat anlayışı, yalnızca bir savunma refleksi değil, hakkın hâkimiyeti için ortaya konulan aktif ve kapsamlı bir çabadır. *Cihat*, ümmetin, Allah'ın yeryüzündeki halifelik sorumluluğunu yerine getirmesini ifade eden, köklü ve asli bir *İslami kavramdır*.

Velhamdulillahi rabbil âlemin. Selam ve dua ile...

Dosya:
"ŞEHADET VE DİRENİŞ"

Direnişin Gücü

Erdal TUĞRUL

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'adır (cc). O ki insanı bir kan pıhtısından yaratıp sayısı belli olan evrelerden geçirdikten sonra en güzel şekli verendir. Önderimiz, rehberimiz, peygamberimiz ve örneğimiz olan Hz. Muhammed'e (sav) salat ve selam olsun.

Evet, hamd eder insan, şükreder, dua eder, teslim olur, hata eder, tövbe eder, sığınır kendinden güçlü olana, kendine direnir, nefesine direnir, bazen kazanır, bazen kaybeder. İbrahimi bir arayışın içindedir, kendi nispetinde güç arar durur. Kimi zaman değersiz, kusurlu hatta kendinden aşağı olan bir varlığa, maddeye ya da eşyaya hakkindan fazla değer vererek kendi değerinden feragat eder, kimi zaman ise en yüce olana, mutlak güç ve kudret sahibine, yüceltilmeye ve övülmeye hakkıyla layık olana, varlığı ile zayıf ve güçsüzlere güç katana, itaat edip bo-

Şimdi insan ya isyan edip hakikate ve fitrata baş kaldırarak dünyayı kana bulayan, insanları birbirine kırdıran, kendi menfaati için milyonlarca insanın rızkına göz diken ve daha fazla kazanç elde etmek için ekinin ve neslin kodları ile oynayanların safında yer alacak ya da itaat edip fitrata karşı savaş açan her şeye direniş gösterip karşı duracak.

yun eğene muazzam bir şeref ve izzet katana değer verip teslim olarak amaçsız ve gelişigüzel yaşamına bir yön verip günlük rutinlerine bile bir mana ve amaç katmaktadır.

Yaradılışı itibari ile insan; isyana, direnmeye, itaat ve teslimiyete meyilli bir canlıdır. Bahsettiğimiz bu yönler, insanda olumlu ya da olumsuz manada tezahür eder. Bu olumluluk ya da olumsuzluğu belirleyen ölçü ise dünyanın hatta evrenin işleyişidir.

Bütün kâinat, bir hakikat ve ölçü üzere hareket eder.

Ne gökte ne yerde hatta denizlerde hiçbir canlı bu işleyişe muhalefet edecek şekilde hareket etmez. Teslimiyeti de direniş ve isyanı da bu paraleldedir. İnsan, bilinçli bir varlık olduğu için, istisnai bir değerlendirme konusudur. Fakat isyanın ve itaatin ölçüsünü ve olumluluk-olumsuzluk sınıflandırmasını belirlemede bu işleyiş insan için de geçerlidir.

İnsanın yeryüzünde ilk varlık gösterdiği

günden bu yana, dünyada isyan, itaat ve direniş her devirde olagelmıştır. İlahi işleyişe isyan ya da muhalefet edildiği zaman sürekli bir kaos, adaletsizlik, zulüm ve ölüm baş göstermiştir. Evrenin işleyiş kodlarının aksine hareket etmek elbette düzensizliği beraberinde getirir. İlahi kodlara uygun, bu işleyiş ve sistemle barışık bir düşünce ve yaşama biçimi; dünyaya barışı, huzuru ve adaleti getirecektir. İnsan da dâhil bütün varlıklar, bu kodlara oldukça aşina bir yaratılışa sahiptir. Tabii bu iki seçenek, isyan ve itaat, insanın tarihî bir serüvenidir. İslam literatürü buna "*hak ve batıl*" der. İnsanlık tarihiyle aynı zamanda başlayan bir savaştır, hak ve batılın savaşı.

İslam, insanları evrendeki bu mükemmel sisteme uygun ve onunla paralel bir hayat yaşamaya davet eder. Bütün sır, fıtrata uygunlukta yatar. Her canlının, eşyanın ve maddenin bir fıtratı vardır. Doğal ve normal olan, bu fıtrata uygun duruş ve yaşamadır. Doğal olmayan, sıra dışı, anormal olan ise bu fıtratın aksine hareket edip insanı, maddeyi, eşyayı ya da fikir ve düşünceyi terörize etmektir. Bir balığı fıtratının dışında düşünecek olursak karada yaşamasını ve yürümesini hayal etmemiz gerekecektir ya da bir kara canlısının suda yaşamasını normal karşılırsak ve bunun mümkün olduğuna inanırsak o zaman fıtratın gerekli olmadığı kanaati doğar ve bu bakış açısına göre doğru bir kanaat olur.

Şimdi insan ya isyan edip hakikate ve fıtrata baş kaldırarak dünyayı kana bulayan, insanları birbirine kırdıran, kendi menfaati için milyonlarca insanın rızıkına göz diken ve daha fazla kazanç elde etmek için ekinin ve neslin kodları ile oynayanların safında yer alacak ya da itaat edip fıtrata karşı savaş açan her şeye direniş gösterip karşı duracak. Yeryüzünde şu an şahit olduğumuz ve tarihin bize aktardığı bütün savaşlar, direnişler, başkaldırıları; büyük bir oranda bu eksende olmuştur ve olmaya devam ediyor.

Direnmek, karşı koyup irade göstermek, insani bir erdemdir ve insan olmanın gerekliliği-

dir. Çünkü insan, daha doğrusu *insan olma bilincini kaybetmeyenler*, etrafında olup bitenlere kayıtsız kalamayıp zulme, katliama, adaletsizlik ve sömürüye karşı bir direniş göstererek insanı değerlerine sahip çıkarlar. Bu direnişi, hakikatın kaynağı olan yüce Allah'ın (cc) kelamına ve gönderdiği elçilerine iman eden müminlerin en güzel şekilde sergilediği gibi, bazen de bu değerlerle henüz tanışmamış ama insan olma bilinci ve fıtratı ile hareket edenlerin de sergilediğini görüyoruz.

Müminler, direniş gösterirler çünkü iman ettikleri değerler, fıtratın gerektirdiği şeyleri emreder. Bu direniş, kutludur çünkü insanlığın umudu, bu direnişe bağlıdır. Yalnız kendisi için direnmez müminler. Bütün güçsüz bırakılmışlar adınadır, bu direniş. Zulme teslimiyet, zalime cesaret verdiği için daha da azgınlaşıp zulmün sınırlarını genişletmelerine yol açacağından dolayı bir set gibi zalimin karşısında direnç gösterir müminler:

**"Size ne oluyor da 'Rabbimiz! Bizi, hal-
kı zalim olan bu şehirden çıkar, katından
bize bir sahip çıkan gönder, katından bize
bir yardımcı lutfet.' diyen zavallı çocuklar,
erkekler ve kadınlar uğrunda ve Allah yo-
lunda savaşmıyorsunuz?"** (Nisa, 75).

İlahi ferman, direnişi daha ileri götürerek bu direnişin savaş alanına taşınması için ve bu savaşta mutlak kudret sahibi olan Allah'ın (cc) rızasının olduğunun müjdesini verir. Bu savaş izni, ilk emir değildi tabii ki. İşi bu noktaya getiren şey, zalimlerin bitmek bilmeyen hırsları ve kırılmak bilmeyen küfürde inatlarıydı. Savaş aşamasına gelinceye kadar bütün yollar denenmiş, yumuşak sözler söylenmiş, gece gündüz, gizli açık hakikate çağırılmış, mucizeler gösterilmiş, hakaretlere karşı "*selam*" denilmiş, yurtlarından çıkarılmış müminler hicrete zorlanmış.

Zalimin zulmüne "*dur*" diyecek birileri olmalı. Ekine ve nesle kasteden, düzen bozucu, menfaatperest ve fıtrat düşmanı bu zalimlerin karşısında, gücünü mutlak hakikatten alan bir iradenin olması, insanlığın ve yaşadığımız dün-

yanın geleceği için büyük bir nimet ve zorunluluktur. Tabii ki direnişin tabiatındandır, zorluklarla ve meşakkatle karşılaşmak. Direnişe talip olmak demek, belki dünyayı ve bütün sistemleri karşısına almak demektir. Bu uğurda direnen kişi, birçok şeyini kaybedebilir. Yukarıda geçen ayet-i kerimenin sonunda "*Allah yolunda (fi sebilillah)*" kavramı önemli bir mesaj veriyor. Allah yolunda harcanmış ne malın ne de canın boşu boşuna olduğunu garanti eder. Direniş, sonunda şehadeti getiren kutlu bir yolun başlangıcıdır ve izzet sahiplerinin yoludur. Bu, bir alışverıştır; Allah (cc) ile yapılmış bir anlaşmanın, inananlar tarafından yerine getirilişidir. Bu, insanın "öz" bilinci ile hareket edişi, hayatının ve ölümünün nasıl olacağına kendi kararını verişidir.

İradesi hür, vicdanı hür, prangalarından kurtulmuşların, sırf kendisi için değil bütün canlılar için dertlenenlerin yoludur.

Zulme başkaldırıp, zalimlere boyun eğmeden direnen ve bu yolda şehit olan hakkın ve hakikatin usanmaz erleri. İzzet, bu dünyada da ahirette de sizindir. Tarih, sizin cesaretinizi ve yiğitliğinizi nesilden nesile aktaracaktır. Sadece mazlumların değil, gün gelecek bütün insanlığın kahramanları siz olacaksınız.

Direniş yolu... Ey direniş yolunun şerefli neferleri! Ahiret yurdunda gıptalı nazarların çevrildiği, kurtuluşu hak olan, yüzlerine vuran nurdan dolayı önleri aydınlanan ve gözleri kamaştıran seçkin yiğitler! Henüz bu dünyada iken duyurdu Rabbimiz, sevinç nidalarınızı:

"İşte kitabı sağından verilen kişiye gelince işte o, 'Alın, okuyun kitabımı. Şüphesiz ben, hesabıma kavuşacağıma inanıyordum, kesinlikle biliyordum' der. Artık o, meyveleri sarkmış yüksek bir cennette hoşnut bir yaşamdadır. Geçmiş günlerde yaptığınız işlerden ötürü afiyetle yiğün, için, keyfinize bakın!" (Hakka, 19-24).

Ebedî olan ile fani olanın takasıdır bu. Direniş ile başlayıp izzetli bir yaşamdan sonra kavuşulan şehadettir. Dedik ya insan kendine verdiği değer nispetince bir rab arar. Allah (cc) gibi

yüce ve eksiklerden münezzeh olan bir *rabb*in varlığına iman edip onun yolunda cihat ederken canını feda etmek, insanın şanını öyle bir yüceltir ki **"Çok esirgeyen Rabb'dan onlara bir de sözlü 'selam' (vardır)."** (Yasin, 58).

Bir tarafta dünyanın derdine düşmüş; gücü, kudreti elinde bulundurup insanları sömüren azgın bir azınlık varken diğer tarafta, insanlık onurunu, özgürlüğü ve adaleti ayakta tutan şerefli bir azınlık. Azgın olan azınlığı, süper güç denen devletler desteklerken şerefli azınlık hemen hemen herkes tarafından yalnız bırakıldı. Buna rağmen gücünü Hak'tan alan, özünü merhamet ve imanla yoğurmuş olanlar, süper güçler (!) karşısında destansı bir direniş göstererek umudunu yitirmiş nice topluluklara ilham kaynağı olmuştur.

Mükâfatını Allah'tan (cc) bekleyenler için, mücadelenin sonucunda galibiyet ya da mağlubiyet ölçü değildir. Mücahitleri özgür ve güçlü kılan, zaten bu bakış açısidir. Güç karşısında acziyete düşmeden baskılara ve yağın bombalara rağmen, direnişten ve şehadetten bir adım dahi geri atmayan bir mücadeleyi kaybetmek, zaten mümkün değildir. Ve böyle bir güce sahip olan toplulukları yenmek, yok etmek olanaksızdır. Bedenleri özgür ama ruhları zincirlere vurulmuş milyarlarca insanın bu direnişe imrenerek bakması, direnişin, insanlığın kaybettiği başkaldırı ve özgür irade gibi fitratta olup da pasif durumda uykuya dalan yanlarımızın uyanmasına vesile olmuş gibi.

Direniş, özgürlüğün adıdır. Direniş, özgürleşmeye giden yoldur. Esarete başkaldırı, zulme karşı isyandır. Bizi belli kalıplara dökmüş, farklılıklarımızı budamış, tek tip insan, tek dil, tek yönetim gibi ütöpik bir dünya düzeni peşinde koşan sapkın bir düşünceye karşı, en küçük bir umudu kalmamış olan yığınlara umut aşıladı Filistin'deki, Suriye'deki görkemli direniş.

İdeolojinin ve fikir üretiminin can çektiği, insanların hayatı ve dünyayı yaşadıkları günden ibaret sandıkları ve saydıkları bir çağda, direniş ve şehadet, can simidi görevi görecektir.

Gazze'de Zafer ve Yenilgi

Hadeel AWAD
(Gazze'de yaşayan bir hemşire ve yazar)
Al Jazeera English,
Çeviren: İsmail CEYLAN

Ateşkes sonunda geldi. On beş ay süren amansız soykırım saldırısından sonra nihayet rahat bir nefes alabiliyoruz. Birçoğumuz evlerimize veya evlerimizden geriye kalanlara geri dönebildik.

Biz, bombalardan uzak kalmanın sevincini tedirgince yaşarken dünya, kimin kazandığı konusunda hararetli bir tartışmaya girmiş gibi görünüyor. İsrail mi galip yoksa HAMAS mı ya da kazananlar, kahraman Filistin halkı mı?

Ben bir hemşireyim, siyaset uzmanı değilim, bu yüzden sunabileceğim bir cevabım yok. Ama size bir şey söyleyeyim, sevgili okuyucu: Dünya kamuoyu, hayatta kalmamızla aldatılmamalı. Gazze'de hayatta kalmak, kahramanlıkla eş anlamlı değildir. Ölümden kaçmak, bir zafer değildir. Biz, bunu zar zor başardık. On binlerce Filistinli ise başaramadı.

Soykırım savaşı, bizi bir zaman çemberine kapattı. Bu çemberin bir başlangıcı veya sonu

Zamanın sonsuz döngüsünde, insanlar yine de bir amaç hissetmenin yollarını bulmaya çalıştılar. Bunu, geçici bir klinikte gönüllü hemşire olarak çalışarak ve kahve aramak için uzun yürüyüşlere çıkarak yaptım. Bunlar, benim meydan okuma eyleimlerimdi, yaşama eyleimlerimdi.

yoktu, ilerlediğimiz bir hedef yoktu. Sadece bir çember içinde ilerlemeye devam ettik, her gün başladığımız yere geri dönüyorduk.

Her gün, her aile içme suyu, yıkanma suyu, yiyecek bulmak ve ateş yakmak için bir şeyler bulmak amacıyla dışarı çıkmak zorundaydı. Bunların hepsini elde etmek, eğer elde edilebilirse saatler alıyordu. Ekmek -bizim için bir hak olduğunu düşündüğümüz şey- bulmak, bir mücadele hâline geldi. Ailelerin parası bitti. Yardım kuruluşlarının erzakı bitti. Bir noktada, böcekli un ve son kullanma tarihi geçmiş

konserve yiyecekler bile lüks hâline geldi. Bu döngü, yalnızca hastalık veya ölümlerle bozuluyordu. İnsanlar, sevdiklerini gömmek ve yas tutmak için rutini bozuyorlardı.

Dış dünya, Filistinli çocukların, kadınların ve erkeklerin İsrail ordusu tarafından vahşice öldürülmelerine dair birçok görüntü ve video gördü. Ancak kronik hastaların veya tedavi edilebilir hastalıklara yakalanmış kişilerin sessiz, acı dolu ölümlerini görmediler.

Antibiyotik eksikliği nedeniyle enfeksiyonlu insanlar öldü. Böbrek sorunları olan insanlar, diyaliz hizmetinin yalnızca kısıtlı zamanlarda ve çok az tıbbi tesiste mevcut olması nedeniyle öldü. Bu ölümler, resmî soykırım ölüm sayısına eklenmedi ve birçoğu da önlenebilirdi.

Yerinden edilmiş kişilerin kamplarının sokaklarında, yas tutan kurtulanları, hıçkırarak ağlayan veya sessizce oturanları görürdünüz. Ölümünden kaçtıktan sonra, onlar da zaman çemberine geri dönüyorlardı.

Aylarca süren toplu kayıplar, baskı ve katliamdan sonra, sanki ölümden daha fazla kaçacak yer kalmamış gibi hissettim. Ben de birçok Filistinli gibi korkutucu derecede sakin, uyuşmuş hâle geldim.

On beş ay önce kısıtlı da olsa dünyayı gürültü, gülümseme ve hayatla dolduruyorduk. İçimizde büyük hayaller ve umutlar taşıyorduk. Ama artık kendimizi tanıyamıyorduk. "Biz, bu değiliz. Biz, biz değiliz!" diye düşündük.

Toplu acı o kadar mutlak, o kadar eziciydi ki teselli arayacak bir yer yokmuş gibi hissediyorduk, içeride neler olduğunu anlatacak kimse yoktu çünkü herkes, aynı karanlık yerdeydi. Ancak kitlesel acı ve ölümle ilgili tuhaf

olan şey, bunların sizi her şeye rağmen hayata tutunmaya zorlamasıdır. Gazze'deki her şey, sizin ölümünüzü gerektiriyordu ancak siz, bu çaresizliğe rağmen hayatta kalmayı öğrendiniz.

Gerçekten de artık biz, biz değiliz ancak ölü de değiliz. Galiba Rabbimiz tarafından, mücadeleyi sürdürmemiz ve daha fazla yaşamamız için yeni versiyonlarımız yaratıldı.

Zamanın sonsuz döngüsünde, insanlar yine de bir amaç hissetmenin yollarını bulmaya çalıştılar. Bunu, geçici bir klinikte gönüllü hemşire olarak çalışarak ve kahve aramak için uzun yürüyüşlere çıkarak yaptım. Bunlar, benim meydan okuma eyleimlerimdi, yaşama eyleimlerimdi.

On beş aylık cehennemden sonra, sığınaklarımızdan ve çadırlarımızdan çıkıp kıyamet manzarasıyla karşılaştık. Hâlâ molozların altından çıkarılan ölüleri sayıyoruz, sadece bir ayakkabı veya bir gömlekle tanınabiliyorlar.

Yıkıma bakıyorum ve hayatta kalanları görüyorum. Ölmedik çünkü biz kahramanlık değil, yaşamak isteyen insanlardık.

Sevgili okuyucu, hayata tutunmak bir zafer mi?

Kimlik Meselesi

Rüveyde Bera PALA

Eğer bir dine mensupsak; o din neyi istiyorsa, neyi gerektiriyorsa, neyi emredip neyi yasaklıyorsa sorgusuzca itaat etmek, boyun eğmek ve yeri geldiğinde vazgeçmek görevimizdir. Bir insan kendini Müslüman olarak tanımlıyorsa, kimliğini yaşamayı reddetmiyorsa ve kalbinin sesi, dünyayı arzulamıyorsa zaten inancının vecibelerini koşulsuz kabul edecektir. Fakat henüz kendini tanımlamıyorsa ve kimliğini oluşturmaya tenezzül etmeyip inancı gündeminde bile tutmuyorsa o kimseye söylenecek sözler yüce mahkemede belirlenecektir. O nedenle şayet kimliğinizi yüreğinizde taşıyorsanız bu yazıyı okumaya son veriniz.

Dini belirli ibadetlerle sınırlamak, gizli kapılar ardında, تنها yerlerde, alelacele yaşamak, hakiki bir müminin tercih edeceği bir tarz değildir. Dünya çemberini genişletip

İnsanın düşünce hayatını, bu tür meseleler neden etkilemiyor? Din mefhumu, neden hiçbir şey ifade etmiyor? Neden hâlâ olduğu gibi yaşamaya devam ediyoruz? Aklımız, fikrimiz neden sadece fani olan için çalışmak zorunda? Müslümanca düşünmek, ne zaman mümkün olacak?

ahiretin varlığını sineye çekmek, gerçeklerden kaçıp alışılmışın içinde boğulmak, çeşitli renklere aldanıp umursamazlığı hayat tarzı hâline getirmek, toplumun içinde, topluma benzeyerek topluma göre ve topluma dayalı bir yaşam biçimi oluşturmak, ancak İslam'ın kuytalarında yürüyüş yapan insanların işidir. Gönlündeki İslam'ı, dünyevi arzulara satan kimse ise çoktan vahiy halkasından kopmuştur.

İnsanın düşünce hayatını, bu tür meseleler neden etkilemiyor? Din mefhumu, neden hiçbir şey ifade etmiyor? Neden hâlâ olduğu gibi yaşamaya devam ediyoruz? Aklımız, fikrimiz neden sadece fani olan için çalışmak zorunda? Müslümanca düşünmek, ne zaman mümkün olacak? Güneş batıdan doğduğunda hâlâ o güzel kızılığı izleyenlerden mi olacağız yoksa dengeleri altüst eden günün geldiğini fark edip saçlarını yolanlardan mı?

"Müslümanların dine bağlılığı, herhangi bir kimsenin, belli bir fikre nazari bağlılığı türünden bir bağlılık değildir. Bu bağlılık, en çarpıcı biçimde Müslümanların, dinin emir ve yasaklarına bağlanmaları ve bu emir ve yasaklara göre amel etmeleri biçiminde görülür." der merhum düşünür Rasim Özdenören. Evet, bizim bağlandığımız şey, geçici heveslere mahkûm olmuş değildir ve asla gerçeklikten saptırmaz. Aksine hakikati apaçık gösterir. Yolun

sonunu ve o sona nasıl varacağımızı, daha biz yola koyulmadan öğretir. İşte biz insanlar, bu paha biçilemez nimeti, irademiz yokmuşçasına elimizin tersiyle iteriz. Aslında evet, çoğu zaman irademiz yok hükmündedir çünkü eğer onu kullanabilseydik dünyanın şerlerine bu kadar kolay aldanmaz, karanlıkları aydınlıkmiş gibi görmez, ayağımıza takılan çelmeleri kolaylıkla alt edebilirdik. Fakat biz, kendimizi öyle bir aşmışız ki cahiliyenin kokuşmuş müşrikleri gibi azgınlığımızı alenen sunuyoruz tüm dünyaya.

Kimliğimizin belirsizliği, bizi yokluğa sürüklüyor. Söylediklerimiz, yaptıklarımıza uymuyor; yaptıklarımız, söylediklerimizi desteklemiyor. Gittikçe ölüyoruz, nefessiz kalıyoruz, söndürdüğümüzü sandığımız ateşler, cürmümüzü artırıyor. Sokaktaki yürüyüşümüz bile bizi görenlere nasıl biri olduğumuzu az çok fısıldarken biz, günahımızı yaymaktan asla hayâ etmiyoruz. Günahların farkında değiliz. Helalin ve haramın ayırdını yapamıyor; iş, dine gelince hiçbir şeyi beceremiyoruz. Ama aslında dünyayı ve dini dengeleyebiliyoruz(!). Dünyadan nasibimizi bol keseden alıyoruz. İslam'ı, özellikle namaz kılmayı da asla unutmuyoruz(!). Yeri gelince Müslüman, yeri

Kimliğimizin belirsizliği, bizi yokluğa sürüklüyor. Söylediklerimiz, yaptıklarımıza uymuyor; yaptıklarımız, söylediklerimizi desteklemiyor. Gittikçe ölüyoruz, nefessiz kalıyoruz, söndürdüğümüzü sandığımız ateşler, cürmümüzü artırıyor. Sokaktaki yürüyüşümüz bile bizi görenlere nasıl biri olduğumuzu az çok fısıldarken biz, günahımızı yaymaktan asla hayâ etmiyoruz.

gelince seküleriz. Bazen her ikisini de üzerimizde taşıyabiliyoruz. Durum neyi gerektiriyorsa, gündem neyi emrediyorsa onu yansıtıyor, onlarca maskeden herhangi birini kullanıyoruz. Herkesin eşit ve özgür olduğuna inancımız tam. Ama iş dinini yaşatmak, doğru olanı, yalnızca doğru olduğu için yaymak isteyene gelince işte o, sınırlarımızı aşıyor.

Kimse İslam'ı, haddinden fazla gündeme getiremez. Kimse Gazze'den sürekli

bahsedemez. Kimse kimsenin yiyip içtiğine karışamaz, herkes boykotu yaşatmak; Gazze'yi, Filistin'i ve Suriye'yi mesele edinmek, midesini o güzelim gıdalardan mahrum bırakmak, eğlencesinden ödün vermek zorunda değil. Çünkü herkes özgür, bu ülkede. Savaştan sürekli bahsedip ağızların tadını kaçırılmaz, ilgi alanlarına girmeyen bir olayı ısıtıp ısıtıp önlerine koyarak özgürlüklerini kısıtlayamaz hiç kimse. Bırakalım, herkes özgürlüğünü yaşasın. Zaten şimdilik gözle görülmeyen esaret, bir gün özgürlük bekçisi herkesin yüzüne çarpacak elbet.

İnsan, neden yaşadığını bilmeli. Neye hizmet ettiğinin, ne için bitap düştüğünün ve ne uğruna şekillendiğinin farkında olmalı. Bayatlamış kavramlardan sakınıp davası uğruna kin gütmeli. Mutlak hakikatinin peşinde; sürüklenenlerden, gaflete dörtnala koşanlardan, zihnini sağırlandıranlardan beri olmalı. Belki o zaman, kimliğin belirlenmesi ve kalıplaşmış yanlışlıkların çığnenmesi mümkün olabilir.

Yusuf Olmak III

-Yusuf bin Yakub bin İshak bin İbrahim (as)-

Yasin TEKİN

Yusuf Olmak:

Kimileri işletim sistemlerini, büyük bir gafletin tesiriyle dünyaya, heva yuları ile çapalar (demirler). Görüntüleri insani olmasına rağmen dünyaya bu denli meyilleri, işlemindeki hayvani yönü ortaya çıkarır ve onları bulundukları konumdan aşağıların aşağısına düşürür de farkına varamazlar. Oysaki hayvanlar Allah'ın (c.c.) onlara yüklediği programın dışına çıkamazlar (Fussilet-11). Hayvanların ilahi programla insicamı, ayetlerin ibret dolu hakikatlerini müşâhede etmemizi de sağlar. Bu kulvarın insan görünümlü mahlukları kendi hususiyetleri, verdikleri ahd ve kendileri için takdir edilen ilahi programdan uzaklaşmaları; şaşkın, sarhoş ve trans halleri ile hayvani hatta daha aşağı davranışlar sergilemelerine neden olur (A'râf/179).

Kimileri de kendilerince bu dünya içeriğine özgü adalet, ahlak ya da insanlığın faydasına olur düşüncesiyle hedefler koyar ve hareket ederler. Belki gayretleri ile ortaya koydukla-

Bu manzaralar altında diyebiliriz ki, ancak dünya, ahiret ve bünye huzuru; insanın koşulsuz ve imanlı olarak, ilahi programa kendisini bırakmasıyla gerçekleşecektir. Teslimiyet insana; insan olmanın ne denli şerefli anlam taşıdığını gösterir. O vakit insan imanın kazandırdığı mefkureyle kendine nazar eder...

rı yadsınamaz nitelik ve optimum (en elverişli) değer, çevrelerinin istifa edeceği bir unsur olsa da iman etmedikleri için bu özverileri (amelleri) onlara bir yarar sağlamayacaktır (Asr 1-2-3).

Bu manzaralar altında diyebiliriz ki, ancak dünya, ahiret ve bünye huzuru; insanın koşulsuz ve imanlı olarak, ilahi programa kendisini bırakmasıyla gerçekleşecektir. Teslimiyet insana; insan olmanın ne denli şerefli anlam taşıdığını gösterir. O vakit insan imanın kazandırdığı mefkureyle kendine nazar eder, Allah'ın sanatının eşsizliğini

hayretle gözlemlerken, şeytanın kendisine düşmanlığını da ibretle görür. İmanın inşaa ettiği basiret; Allah'a isyanının arka planı kadar, şeytan olmaya zemin hazırlayan karakter yapılanmasını da insana gösterecektir.

O halde insan olmanın getirdiği müstesna vasıflarla taçlanan, seçilmiş bir karakterin inşaa ve örnekliği altında Hz. Yusuf (a.s.) olmanın birtakım içeriklerini şöyle sıralayabiliriz:

1. Nimetler ve nimetlere karşı eylem

ölçüsü: Suret ve siret güzelliği lütuf edilip, peygamberlikle şereflenene ve nesli peygamber bir soydan gelen seçilmiş bir şahsiyettir. Geniş bir aile, zamanla edindiği dostlar, sarayda ulaştığı mevki ve sayılamayacak dünyevi imkânların (İbrâhim-34) içerisinde bulunmuştur. Elinin altında ki bu imkânlar imanının verdiği ölçü ve yöneliş ile nimet ve vasfını gerçek hüviyetine ulaştırmıştır.

2. Melekelerine dair yelpaze ve istidadını kullanım zamanlaması: Kabiliyetleri; ilahi yasaların ihyasıyla (canlandırmasıyla) türlü zorlukları aşarak kendine hareket alanı açmıştır. Mısır, saray, fert ve sosyal hayatın içerisinde dilediği gibi hareket ederek, bir şekilde diyalog kurmuş ve bu iletişimi geliştirmiştir. İklim, ziraat, tarım, devlet malıyesi ve iktisat konularında etkili çalışmalar yapmış, o günkü toplumun tüm katmanlarının dikkatini çekerek güven kazanmıştır. Özellikle darlık yıllarında milletler arası ilişkiler, yerinde ve dengeli siyasetle yürütülerek Mısır tanınmış ve sıkıntılar aşılmıştır.

3. Bir nefse sahip olma hakikati: Peygamber olması, onu insani özelliklerden asla soyutlamaz. Zira bu tür inanç algıları peygamberleri tanımlayan, din âlimlerini rabbler edinen ruhban eksenli düşünce yapısının ürettiği sapkın eğilimlerdir (Tevbe-31). İslam'ın ana referansları Müslümanları emir sigasıyla, öncelikle peygamberlerin insan olduğuna şehadete yönlendirir. Müslümanlar bu şehadetleri ile peygamberlerin insani tabiatlarının gereği olarak zelle (sürçme) içerisinde bulunmalarını ilahi bir hikmete dayandırır. Neticesinde ibret ve dersler çıkarmak da imanlarının gereğidir. Bu çerçevede Hz. Yusuf (a.s.) kadının fettan (ayartıcı) tavırları, şehvi arzuları karşısında zelle göstermiştir. Lakin ilahi düsturun kalkını O'nu o korkunç tuzaktan çekip çıkarmıştır (Yusuf-28).

"De ki: 'Eğer yeryüzünde sakın sakın yürüyen melekler olsaydı elbette onlara peygamber olarak gökten bir melek gönderirdik'" (İsrâ-95).

4. Nübüvvet (seçilmişlik): Hak peygamberler nübüvvetle sorumlu tutulmadan önceki dünya hayatları, alacakları bu vazife için ön hazırlık aşamaları ile geçer. Bir taraftan kadim bilgilerin içeriği ve vasıtası ile de zuhur edecek

rasul veya nebiye dair işaretlerle toplum ağır ağır hazırlanır. Nübüvvet; çabalar silsilesi ile elde edilecek (kesbi) bir makam değildir. İlahi irade kararı verir, süreci başlatılır ve peygamber olacak elçiyi seçer (vehbidir). Peygamberler toplumlarının; aşına oldukları, karakterlerini, kabiliyetlerini, şecerelerini bildikleri kendi bünyelerinden çıkar. Dolayısıyla peygamberler de içlerinde var oldukları, hayatlarına devam ettikleri toplumlara ve eğilimlerine vakıf olurlar. Mukaddes elçiler; içerisinde bulundukları çağ ve toplumlarının alışkanlıkları, çarpık ilişkileri, saplantıları, akıl tutulmaları, idol ve putlarıyla mücadelede karşılaşılan sorunlar için birtakım donanımlarla (mucizelerle) desteklenmişlerdir.

Hz. Yusuf (a.s.) da seçilmiş, kendisine ilim, hikmet (Yusuf-22) verilmiş, gerekli mucizelerle takviye edilmiş, tüm peygamberler gibi canına ve taşıdığı hakikate kast edilen masum bir hak elçisidir.

5. Davet tekniği olarak (Yusuf: 36-40)) nebevi ölçü: *"Bu din Rabbani olduğu gibi, yöntemi de Rabbanidir"* (Şehid Seyyid Kutub).

Peygamberlerin muhataplarına karşı uyguladıkları ilk aşama, onlara reddiye aşılacak olmuştur. Reddiyenin bilinciyle şuur kazanan fert ve toplumlar; hayatlarını kurgulayan, onlara adına karar veren, akli melekelerini şoklayan, emeklerini ve kanlarını bir sülük gibi sömüren her türlü otoriteye karşı gaflet uykusundan uyandırılmış ve kıyam nimetiyle tanıştırılmıştır. İkinci aşama ise *"fitratın asla boşluk kabul etmeyeceği"* prensibine dayanarak; onların tabiatlarıyla örtüşecek, varlıklarını fark etmelerini sağlayacak, varoluşlarına gaye ve anlam katacak bağla fitratlarını kavuşturmadır. Onların her türlü pranga ve bukağılardan kurtulan hayatları ancak, kesinliği şüphe içermeyen Allah'ın nuruyla aydınlanacak ve hürriyetlerine kavuşacaktır.

Artık hayatlarının tam orta yerine (kalplerine) yerleşen ve onları tüm yönleriyle kuşatan Allah'ın nuruyla; arınmış, aydınlanmış, itminan bulmuş olarak istikamet üzere hak/hakkın yolunda, hayat emanetini gerçek sahibine teslim ederek huzur bulacaklardır.

Mukaddes elçiler davetin önem arz eden, olmazsa olmaz ayağı *'davanın sistematiğini'*, her türlü koşulda hayatın akışının merkezi-

ne almış ve tutmuşlardır. Bu çerçevede muhataplar taleplerinin karşılık bulmasıyla değil, davanın onlara uygun gördüğü ve hakikat içeren ihtiyaçlarının önceliğiyle yüzleşmiş olacaktırlar. Neticede Müslümanlar hayatlarının tüm alanlarında, özellikle insani ilişkilerde akıntıya kapılan, mevzunun merkezine itilerek değerler pusulasını kaybeden ve debelenerek düştüğü yerden çıkmaya çalışan yönlendirilmiş, yönlendirilebilir bir şahıs olmamalıdır. Yüce davasının ona kazandırdığı, onu donattığı hasletlerle; ağır başlı, ince eleyip sık dokuyan, iki dinleyen bir konuşan, davasının ekseninden çıkmadan kendi hayatını ve ilişkilerini yöneten, yönlendirebilen olmalıdır. Kısaca Rüşuh (İlimde derinleşmek) ve riyaset (akışı yönetebilecek) sahibi olmaya gayret etmek gerekecektir.

6. İzzetli duruş ve hakikatin tesisi (Yusuf: 50-54): "İzzet Allah'ın, Rasulunun ve müminlerindir" (Münâfikûn-8). Her peygamber ve beraberindeki müminler, yaşadığı dönem ve toplumda türlü yafta, iftira, tehdit ve suikastlara maruz kalmışlar, lakin davalarından ve vakur hallerinden asla ödün vermemişlerdir (Bakara-214). Yaşadıkları toplumun mele ve mütref tayfasının teklifleri karşısında boyun eğmeyerek aziz ve şerefli halleriyle dikkatleri üzerlerine çekerek, ekseriyet tarafından saygı da duyulmuştur.

Hız. Yusuf (a.s.) istikrarlı, izzetli ve vakur duruşun en önemli timsalleri arasındadır. Süreç şehvetinin kölesi ve umduğunu bulamayan fettan bir kadının, devlet ricali ve sosyete kepa ze olmaması gayesiyle Hız. Yusuf'a (a.s.) reva görülen iftira ile başlar, zindan hayatıyla devam eder. Zindan hayatının bizi ilgilendiren boyutu irdelendiğinde orada da sosyal bir hayatın varlığı ve oranın da kendine has insani ilişkileri, insanların kimlik ve kişiliklerini ele verir.

Gaybın bilgisini elinde tutan iradenin muradı sebep ve sonuç ilişkisi ile kimi kullarını aban done eder (Bakara-216) ve *"gün olur devran döner, keser döner sap döner, hesap döner"*. Hız. Yusuf'un (a.s.) zindan ilişkileri ile kabiliyetlerinin bilinmesi ve elde ettiği güven birtakım vesilelerle Hükümdara ulaşır. Hükümdar içine düştüğü sıkıntının Hız. Yusuf'un (a.s.) etkileyici yorumlarıyla çözüme kavuşturulmasından etkilenecek memnuniyetinin nişanesi olarak Hız. Yusuf'u (a.s.) yanında görmek ve görevlendir-

mek ister. Lakin hükümdarın teklifi Hız. Yusuf (a.s.) tarafından birtakım şartların gerçekleştirilmesi ön koşuluyla elinin tersiyle reddedilir.

1. Koşul: Kendisine atılan iftiranın gün yü züne çıkartılarak, iftira sahiplerinin itiraflarının sağlanması,

2. Koşul: Alacağı görev, çalışma alanı ve koşullarını herhangi bir müdahaleye maruz kalmadan, kendi davasına ait kurallarla belirlemesi ve yürütmesidir (Yusuf 55-56).

Bu koşullar, firavunların diyarında İzzet ve vakara adeta hayat vermiştir. Alçaklığın, zilletin, ihanetin kimlik bulduğu bedenler sarayda ve Mısır'da adeta tornado etkisi oluşturmıştır. Rezaletin sahibi karakterler yıllardır biriktirdikleri eş, dost, makam ve saygınlık gibi hayatlarını kuşatan konforu, bir nefesin üfleme siyle yerle yeksan olan kâğıttan kuleler gibi bir anda darmadağın etmişlerdir. Bu manzara hak üzere sebat eden mazlumlara ikramken, zalimler için zillet içerisinde yıkılış gerçekleştiren ilahi inkılâptır (Şuâra-227). **"De ki: Hak geldi, batıl yok oldu. Şüphesiz batıl, yok olmaya mahkûmdur"** (İsrâ-81).

7. Fitneler ve direniş: *"İnsanlar içerisinde en ağır imtihanlara peygamberler tabi tutulmuşlardır"* (Hız. Muhammed a.s.v.).

Altın gibi madenler ateşe maruz bırakılır ve yararsız materyallerden arındırılır. Uygulanan işlem bu türevdeki madenlerin kıymetlerinin artırılmasına yönelik en önemli işlemdir. Mümin kulların da fitneler karşısında sergiledikleri her direniş ve aştıkları her zorlu eşik onların kıymetlerini artıracak, niteliğini ilahi iradenin belirleyeceği ikramlarla da taltif görecektir. İnsan yaratıldı, verdiği söz ve yüklendiği sorumluluğun gereği olarak dünyaya, Allah'a (c.c.) kulluk için gönderildi demistik. Bir versiyonuyla onda ki ahdin ve özelliklerinin gereği de dünyada turist muamelesi görmeyeceğini, ciddi ve okkalı testlerden geçeceği hakikatinden bahsetmiştik. Şu da iyice bilinmelidir ki insanın her anı, her nefesi, kalbinin her ritmi, attığı her adım, keyfi ve kederi bir sınav olduğu kadar yeni sınavlarının habercisi ve başlangıcıdır da!

"Şüphesiz, Rabbimiz Allah'tır deyip sonra dosdoğru yolda yürüyenlerin üzerine melekler iner. Onlara: Korkmayın, üzül-

meyin, size vâd olunan cennetle sevinin, derler” (Fussilet-30).

Naturası, babasının O’na (a.s.) olan sevgisi, bilemediğimiz birtakım özelliklerinin varlığı kardeşlerindeki haset ateşini harlamış, Hz. Yusuf’un (a.s.) fitneler tüneline bir bir sınav eşiklerini geçerek aydınlığa kavuştuğunu cümle âlem görmüştür. İmanda sebat ve azimetin, davasında gayret ve istikrarın mümin kulları ulaştıracağı çıkış da aynı, nurlu aydınlık olacaktır.

Kardeşlerinin haset karanlılığına mahpus olmuş kalplerinin ritmiyle derin bir kuyuya iterek O’ndan (a.s.) kurtulma hamleleri, aynı zamanda onları zilletle secdeye götürececek hayatlarının dönüm noktasının başlangıcını da oluşturmuştur. Tanışacağı silindirik bir derinlik, karalığın vereceği yalnızlık, hasret, korku, açlık ve soğğun tesirinden az evvel, vahiyle kuşatılarak O’nun (a.s.) endişeleri giderilmiş ve itminan bulmuş haliyle maruz kalacağı fitnelerle dolu yeni hayatı da başlamış olacaktır (Yusuf-15).

O’nun (a.s.) çetrefilli gibi görünen lakin ilahi irade ile sarmalanan, fitnelerle dolu yaşamı kuyu aşamasının ardından, sıradan bir rakama satılarak köleliği tanınması, iftiraya uğrayarak zindana atılmasıyla yavaşlayarak yeni bir fitne sürecine girmiştir. Bu yeni süreç, olanakların olası vereceği fitne süreci olacaktır. Bu dönem saray hayatında muktedir olma dönemidir. İktidardadır! Koşulları ve süreci kendi değer yargılarına göre yönetir ve dokunulmazdır. İçerisinde bulunduğu zahiri konfor olası riskler barındırmasına ve onca badire atlatmasına rağmen, O (a.s.) daima sorumluluğun bilincinde olmuştur.

Vaktin oğlu (ibnu’l-vakt) gibi hareket ederek, andaki sorumluluğunu büyük bir sabırla dokumuş ve tevekkülün verdiği sarsılmaz güvenle Allah’ı (c.c.) hamd ile tesbihin müdavimliğini asla bırakmamıştır. Bu kıyam hali O’nda (a.s.) adalet, af, merhamet, vefa kaftanının

İnsanlığın; serseri hazırlarıyla oluşturduğu ve içeriği anarşinin envâi kulvarlarıyla örülü, hayatının düzenlenmesi ve muvazene kazanması ancak yukarıda ki ayetin belirlediği koşulların dışında olmayacağı hakikatidir. Bu hakikatin tesisi ancak insanın akli varlığını, tercihlerini, gücü ve sahiplenme hissiyatını sembolize eden cüzi iradesini, külli iradeye teslim etmektir.

içerisinde daima haddinin ve kulluğunun fevkinde olarak ahirete irtihaline kadar devam etmiştir.

8. Temayüller ve İradenin murakabesi: İnsanın temayüllerinin yaratılışındaki nüveler ve bu nüveleri harekete geçiren itkilerin/yönlendirmelelerin tesiri altında meydana geldiğini biliyoruz. Burada şöyle bir sorun ortaya çıkmaktadır. Her insanın kendi haline bırakılmasıyla meydana gelecek kaos nasıl dengeye kavuşturulacaktır. Özellikle yirmi birinci yüzyılın, bu kaosun en tipik numune niteliği taşıyor

olması ibretliktir. Günümüz koşulları, küresel ve karma ideolojinin verdiği boca, yaşamın her alanına sirayetiyle artarak devam etmektedir. Bu bocanın çağımız insanına aktardığı refleks, beraberinde bireysel ve sosyal hayatta neredeyse önü alınamaz anarşinin varlığını gözler önüne sermektedir. Zamanın şahitleri olmak ise apayrı naçarlar ve hüznler barındırır.

“Ey iman edenler, hepiniz topluca “barış ve güvenliğe (Silm’e, İslam’a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır” (Bakara-208).

İnsanlığın; serseri hazırlarıyla oluşturduğu ve içeriği anarşinin envâi kulvarlarıyla örülü, hayatının düzenlenmesi ve muvazene kazanması ancak yukarıda ki ayetin belirlediği koşulların dışında olmayacağı hakikatidir. Bu hakikatin tesisi ancak insanın akli varlığını, tercihlerini, gücü ve sahiplenme hissiyatını sembolize eden cüzi iradesini, külli iradeye teslim etmektir. Zira insana cüzi iradeyi veren de külli iradenin kendisidir. Elbette bu teslimiyet insanın varlığını ve temayüllerinin temelini oluşturan unsurları köreltmek ya da onlardan vazgeçmek ameliyesi içermez. Zaten hakikatin muradı da bu değildir. Bu bağ insanı tüm yönleriyle kuşatıp, dünyevi varlığına mana katacak ve onu huzura kavuşturacak hedefe ulaştırmanın adıdır da.

“Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkânını) verdin, sözlerin yorumundan da (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada da ahirette de benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salih olanların arasına kat” (Yusuf-101).

İnsana, O’nu (c.c.) veli edinmenin ve cüzi iradesini O’nun (c.c.) iradesine teslimiyetinin getirisi;

- Koruma kalkanı altında muhlis kulları arasına dahil olmaktır (Yusuf 23-24),

- Nefsinin itkileriyle içerisine sürüklendiği ahvalin, külli irade tarafından her detayının gözlemlendiği, kayıt altına alındığının bilinciyle O’na (c.c.) karşı her daim nedamet ve istiğfar halinde olan kul; bilir ki korunmuş olanlar O’nun (c.c.) esirgeyip, bağışladıklarından başkası değildir (Yusuf-53).

- İlahi rıza onun samimi talebine müspet karşılık verir (Yusuf 33-34).

- İkram edilen imkân ve izzet, İlahi iradenin şekillendirdiği muttaki karakterlerin elinde yer-yüzü adalete kavuşur ve imar edilir. Muttakiler için daha hayırlı olan ahiret yurdu (Yusuf 55-57).

- Muttaki ve salih bir iradeye sahip kul; bir şekilde elinden kayıp gidenlerin heba olmaya-çağının ve katbekat geri verileceğinin inancındadır (Yusuf-90).

“Eyüp de hani o Rabbine çağrıda bulunmuştu: Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın. Bunun üzerine biz, tarafımızdan bir rahmet ve kulluk edenler için bir hatıra olmak üzere onun duasını kabul ettik; kendisinde dert ve sıkıntı olarak ne varsa giderdik ve ona aile efradını, ayrıca bunlarla birlikte bir mislini daha verdik” (Enbiya 83-84).

9. İki kavramın bileşke ağırlığı: Bu iki kavram; bir yandan Hz. Yusuf’un (a.s.) hayatını bütünlük arz eden zarafette ve hulasa ile anlatırken (Yusuf-3), diğer yandan da evladına dair trajik haberle sarsılan bir babanın O’na (a.s.) olan muhabbetini hüznün verdiği bir duruşla yüzeye taşıyışını, kurgudan uzak, samimi bir

tarzda yüreğinden gelen bir estetikle ifadelen-diriş biçimidir (Yusuf-18).

a) *Ahsenül-Kasas (en güzel hikâye/kıssa, Yusuf-3):* Allah’ın (c.c.); bir peygamber ve davasını, bir aileyi, bir coğrafyayı, cehaletin, karakterlerin, tarihin, yokluk ve varlığın, muhtaçlığın, şehvetin-şımarıklığın-azgınlığın, şirkin-küfrün-fıskın (v.s.) ve en önemlisi de ne olursa olsun yegâne kudretin Aziz Allah’a (c.c.) ait olduğunun az sözle (cevâmiü’l-kelim), korunaklı bir alanda derli toplu (ağyarını mâni, efradını cami) bir hassasiyetle ibret alacak, ders çıkaracak ve kendilerine çeki düzen verecek fert ve toplumların gözlerinin önüne sergilediği sunumudur!

b) *Sabrun cemil (en güzel sabır, Yusuf-18):* Bir baba ki hem kul hem de Rasul! Bir baba ki acısını yaşarken; taşkınlıktan izole, tevekkül gömleğiyle zırhlanmış, kulluğuna hâlel getirmeyen, hakikati bilmesine ve acısına rağmen ailesini bir arada tutan! Bir baba ki her şeye rağmen yaşam koşullarının getirdiği açmazlara çözüm üreten! Bir baba ki tüm ıstırabına, gözünün feri sönmesine rağmen, ümidini kaybetmeyen ve ümit aşıl原因an! Bir baba ki dışıyla, tırnağıyla ve güçlü akidesiyle sabrın zirvesine tırmanmış! Bu kaydedilen öyle bir zirve ki; olaylar, şahsiyetler, coğrafya ve ati adeta tüm yönleriyle aşikâr kılınmış, intikal ettirilmiş bir babanın kalbine! Ayrıca bu denli su götürmez (yoruma ve tartışmaya kapalı, hakikat içeren) verinin, bir peygamber babanın; basiret, feraset nuruyla aydınlanan kalbinde sorumluluğunun getirdiği ağırlıkla, o zirvenin çetin şartlarında esnemedi, sarsılmadan taşımış olması! O zirvenin (sabrun cemil/en güzel sabır) zorluğunu, o zirveye oturanın niteliğini ve o zirveyi inşa eden el-Aziz (mağlup edilemeyen), el-Cebbar (hükmüne karşı gelinmeyen), el-Basîr (her şeyi tüm yönleriyle kusursuz ve eksiksiz gören), el-Vehhâb (kullarına çokça veren ve hibe eden) olması! Nezih bir babayı, nezih bir zirveye taşıyan ve sevgisine mazhar olan O (a.s.) evladın niteliğini bir de siz düşünün!

O zirvede göz aydınlığı, zirvede vuslat, zirvede refah! Ve zirvedeki bir babanın müdavi-mi olduğu, o zirvedeki secdesi! Ve ne güzel ne güçlü bir sabır ve ne güzel bir kulluk ne güzel mükâfat ve ne güzel nihayet! (Devam edecek...)

Modern Çağda Gençliğin İnanç Sorunlarının Sebepleri

M. Emre AKİF

1- ROL MODEL OLMAMASI

Rol model meselesini iki başlık altında ele almak gerekmektedir. Birincisi, toplumsal anlamda rol model olabilmektir. İkincisi ise bireysel anlamda rol model olabilmektir. Bu iki mesele- nin ana kaynağı, Peygamber (as) dönemi ve kendisi olmuştur. Çağımızda Müslümanım, diyen bir insanın, Peygamber (as) dönemini; psikolojik, sosyolojik, ekonomik, kültürel vs. olarak ayrı ayrı incelemesi gerekmektedir. Bu inceleme neticesinde, bu çağın şartlarına aktarım yöntemini oluşturabilmelidir. Bunu yapmak için ise insanın, kendi zihin dünyasını inşa etmesi gerekmektedir.

a. Toplumsal Rol Model Olmaması

Toplumsal anlamda rol model olmak, bugün yaşadığımız coğrafya içerisinde söz konusu değildi. İnsanlık görmemişti. Ta ki Gazze böl-

Hani Rabbimiz buyurmuştu ya, “Siz, insanlar için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emredersiniz, kötülükten alıkoyarsınız ve Allah’a inanırsınız. Ehl-i kitap da inanmış olsalardı elbette onlar için hayırlı olurdu, içlerinden inananlar da var fakat çoğu yoldan çıkmıştır.” diye (Ali İmran 110). İşte o ümmetin yaşadığı ve bize örnek olarak aktardığı olaya kulak verelim.

gesindeki sıkıntıların, Rabbimizin izni ile sadece sosyal medya üzerinden aktarımlarına kadar, neticesinde etkisi çok yüksek olmuştur. Yüzlerce, binlerce belki daha da fazla insanın Müslüman olmasına vesile olmuştur. Hani Resulullah (as) insanın, İslam fitratına göre, yani onu yaşamaya uygun olarak yaratıldığını söylemişti ya, işte bu nedenle biz sadece fitratın kaynak ile buluşmasını sağlamalıyız. Gerisini Rabbimiz nasip edecektir. Biz bu örneği Peygamber (as) döneminde de görmekteyiz.

Hani Rabbimiz buyurmuştu

ya, “Siz, insanlar için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emredersiniz, kötülükten alıkoyarsınız ve Allah’a inanırsınız. Ehl-i kitap da inanmış olsalardı elbette onlar için hayırlı olurdu, içlerinden inananlar da var fakat çoğu yoldan çıkmıştır.” diye (Ali İmran 110). İşte o ümmetin

yaşadığı ve bize örnek olarak aktardığı olaya kulak verelim.

Resulullah (sav) Necd tarafına süvari gönderdi. Bunlar Beni Hanife Kabilesi'nden Sümame b. Üsal denilen bir adamı getirdiler. Bu zat, Yemamelilerin reisi idi. Onu mescidin direklerinden bir direğe bağladılar. Derken Resulullah (sav) onun yanına çıkarak: "Nasıl-sın ya Sümame?" dedi. Sümame şunları söyledi: "Ya Muhammed, iyiyim. Şayet öldürürsen kan sahibi birini öldürmüş olursun. İhsan edersen şükreden birine ihsan etmiş olursun. Eğer mal istiyorsan hemen dile. Sana dilediğin kadar mal verilir." Bunun üzerine Resulullah (sav) yanından ayrıldı. Ertesi gün gelince yine "Nasıl-sın ya Sümame?" diye sordu. O da "Sana söylediğimdir. Eğer ihsan edersen şükreden birine ihsan etmiş olursun. Öldürürsen kan sahibi birini öldürmüş olursun. Mal istiyorsan hemen dile. Sana dilediğin kadar mal verilecektir." dedi. Resulullah (sav) yanından ayrıldı. Ertesi gün gelince (tekrar) "Nasıl-sın ya Sümame?" diye sordu. Sümame, "Bende sana söylediklerim var. Eğer ihsan edersen şükreden birine ihsan etmiş olursun. Öldürürsen kan sahibi birini öldürmüş olursun. Mal istiyorsan hemen dile. Sana dilediğin kadar mal verilecektir." dedi. Bunun üzerine Resulullah (sav), "Sümame'yi serbest bırakın." buyurdu. O da mescide yakın bir hurmalığa giderek yıkandı. Sonra mescide girdi. Ve "Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet ederim. Muhammed'in onun kulu ve resulü olduğuna da şehadet ederim. Ya Muhammed, vallahi yeryüzünde (şimdiye kadar) bana senin yüzünden daha sevimsiz bir yüz yoktu. Şimdi senin yüzün, bana bütün yüzlerden daha sevimli oldu. Vallahi benim için, senin dininden daha sevimsiz bir din yoktu. Dinin de benim için, bütün dinlerden daha sevimli oldu. Vallahi benim için, senin beldenden daha sevimsiz bir belde yoktu. Şimdi belden de benim için, bütün beldelerden sevimli oldu... (Buhari, Meğazi, 70; Müslim, Cihat ve Siyer, 59, 60.)

Bu örneklilikte görüleceği üzere Peygamber

(as), sadece ashabı ile yaşadığı hayatı, davranışları, dolayısıyla örnekliliği göstermiştir aslında. Sümame ile konuşması, sadece nasılsın, iyi misin cihetinde bir konuşma olmuş, daha öteye geçmemiştir. Bu da bize, insanın görmesi ile müşahade ettiğini, doğruyu ve yanlış sorularla seçim yaptığı sonucunu göstermektedir. Bu örnekliliğin ortaya çıkardığı sonuçtur. Din üzerinde sünnetullah mevcuttur. Matematikteki gibi, aynı işlem ve aynı yoldan gidilirse aynı sonuca ulaşmak, her zaman mümkündür. O zaman bize düşen, çünkü örnekliliğin aynısını bugüne taşımak olmalıdır.

b. Bireysel Rol Model Olmaması

İkinci olarak Peygamber (as) döneminde, insanların dünya ve ukbaya ait meselelerin çözümü ve anlaşılması için ana kaynak olan Kur'an-ı kerimin yanında, Resulullah (as) örnekliliği en etkili yöntemdir. Buna delil ise Rabbimizin Ahzap suresinin 21. ayetinde belirttiği üzere, **"Ant olsun ki Resulullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için, güzel bir örnektir."** buyurmaktadır. Rabbimizin bu buyruğuna, Peygamber (as) hayatından birçok örnek mevcuttur. Biz, burada bir misalle örneklendirmek isteriz.

Ebu Hüreyre (ra) şöyle bir olay nakleder:

Bedevinin biri Mescid-i Nebevi'de küçük abdestini bozmuştu. Sahabeler, onu azarlamaya kalkıştı. Bunun üzerine Hz. Peygamber (as) şöyle buyurdu:

"Adamı kendi hâline bırakın (başladığı işi bitirsin). Abdest bozduğu yere bir kova (veya büyük bir kova) su dökün. Siz kolaylık göstermek için gönderildiniz, zorluk çıkarmak için değil." (Buhari, Vudu 58, Edep 80). Görüleceği üzere hangi durumda, nasıl bir davranış gösterilmesi gerektiği, Peygamber (as) örnekliliğinde görülmüştür. Buda ashabın mükemmelleşme yolunda gelişmeye ve dönüştürmeye sebep olmuştur. Bundan geri durulduğunda veya taviz verildiğinde ise gerisin geriye dönüş başlamak-

tadır.

Resulullahın örnekliği ile alakalı başka bir örnek: Bir defasında, "Ey müminlerin annesi, bana Resulullahın ahlakını anlatır mısın?" diye soran bir kişiye, Hz. Aişe validemiz şöyle cevap vermişti: "Sen Kur'an okumuyor musun? Onun ahlakı Kur'an'dı." (Müslim, Müsafirin, 139). Burada aslında ifade edilen husus, Kur'an'ın ete kemiğe bürünmüş hâli nasıl olur desek bu, Peygamber (as) olmuştur, diye anlamalıyız. Bu da mükemmel örnekliği ifade etmektedir.

Yine Peygamber'in örnekliğinin en temel noktası İslam'ın yaşanması ve anlatılması, bunun için de önce insanlara davetin yapılması hususudur muhtemelen. Peygamber, gelen emirleri, anlayışı ile uygulamada gösterdiği çabanın neticesinde Rabbimizin şu ilahi emri tecelli etmiştir: **"(Resulüm) Onlar iman etmiyorlar, diye neredeyse kendine helak edeceksin."** (Şuara, 3). Bizim buradan anlamamız gereken husus ise İslam'a davet noktasında Peygamber'in bu örneklik seviyesine ulaşmaktır. Yoksa ilahi emri yerine getirmiş olamayacağız.

1. Dünyevileşme

Bu meselenin bugün hızla yükselişe geçmiş olması nedeniyle artık, ölmek istemeyen, sınırsız dünya nimetlerine ulaşmak isteyen ve onu elde etmek için her yolu mübah gören bir insan kitlesi oluşmuştur. Peygamber (as) ise bir mesele neticesinde: "Benim dünya ile ilgim ne kadar ki? Ben, bu dünyada bir ağacın altında gölgelenen, sonra da oradan kalkıp giden, binitli bir yolcu gibiyim." buyurmuştur (Tirmizi, Zühd 44). Görüleceği gibi, dünya hayatının aslında çok kısa olması ve yolculuk yapan bir kişinin, yolculuk sırasındaki dinlenişine benzetilmesi,

Müslümanım diyen insanların üzerine yüklenen tebliğ vazifesi, bir peygamber misyonu olarak yerine getirilmeyi beklemektedir. Bu doğrultudaki çalışmalar, öncelikle kendilerinin kurtulmalarına, sonrasında ise toplumun inşasına imkân sağlayacaktır.

aslında bu yere ne kadar değer verilebileceği gerçeğini ortaya koymaktadır. Günümüz insanları, yaşadıkları evleri güzelleştirmek için, bir çaba sarfetmektedir. Ancak asıl kalıcı olan ahiret yurdunun güzelleştirilmesi ve dizayn edilmesi gerçeğini, bilinçli veya bilinçsiz, arka plana atmaktadır. Rabbimiz bu gerçeği bize, Müminun suresinin 112-114. ayetlerinde hatırlatmaktadır. Allah, "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?" diye sorar. "Bir

gün veya günün bir bölümü kadar kaldık; işte, saymakla görevli olanlara sor." derler. Allah buyurur: "Pek kısa bir süre kaldınız, keşke bunu (dünyada iken) bilmiş olsaydınız." İnsanın, aceleci olma ve erteleme hastalıkları, bu ayetlere muhatap olmasına neden olmaktadır. Dolayısı ile insan, eksik olduğu hususları gidermesi ve sıkıntılarına çözüm yolu bulması gerekecektir. Aksi hâlde dünyasını ve ahiretini berbat edecektir.

Peygamber (as) vehn kelimesini, insanın dünyevileşmesini anlattığı vehn hadisinde, dünyayı fazla sevmek ve ölümü kötü görmek olarak ifade etmiştir (Ebu Davut, Melahim 5, Hadis no. 4299). Hadisin öncesinde ise ümmetin parçalanıp bölünmesine neden olan temel unsurlar olarak bu iki hususu belirtmiştir. Sonuç olarak biz dünyevileştikimizde gücümüz parçalanacak, ebedî kalacağımız yer, cehennem olacak (Naziat, 37-39), dolayısıyla hüsrana uğrayanlardan olacağız.

2. Bireyselleşme

Modern çağda insanların sekülerleşmesi sonucunda haz, eğlence, lezzet gibi arayışları artmış; insan, ben merkezci bir kişiliğe dönüşmüştür. İnsanlar, eğer kendi kültürlerini, değerlerini, inançlarını kuşaklar arasında doğ-

ru aktarmazsa maalesef sonuç, bu şekilde olmaktadır. Bireyselleşmenin birçok etkisi vardır. Bilhassa Cumhuriyet Dönemi'nden sonra, teknolojik gelişmeye de paralel olarak bozulmalar başlamıştır. Dünyanın globalleşmesi ile de bozulmaların yaşandığı bölgelerdeki problemler, diğer bölgelere de sirayet etmeye başlamıştır.

Osmanlı İmparatorluğunun çöküş sürecinin sonrasında Müslüman coğrafya, emperyal devletler tarafından sömürülmeye başlanmış, bu sömürü sadece mali anlamda olmamış, toplumların fikir dünyalarını da etkilemiştir. Son çeyrek asırda ise iletişim araçlarının yaygınlaşması, bireyselleşme sürecini hızlandırmıştır.

3. İlmî Eksiklikler

Günümüzde toplumumuz maalesef elde edilecek olan dünyevi menfaatleri her şeyin üzerinde tutmaya başlamıştır. Bu da insanların, kendilerine ve çevrelerine en önemli etkiyi yapacak olan ilimden uzak kalmalarına sebebiyet vermektedir. İlimden uzak kalan insanların, düşünce ve kavramlara ulaşmaları, nefsanî yollar ya da kendilerini etkileyebilecek insanlar vasıtasıyla söz konusu olmaktadır. Ancak kendilerince öğrenilen bu bilgilerin, Kur'an'ın ifade ettiği doğrulardan çok uzak olduğu görülmektedir. Böyle olunca yanlış bilgiler, düşünceler uygulanmakta, bu da toplumsal bozulmalara neden olmaktadır.

Müslümanım diyen insanların üzerine yüklenen tebliğ vazifesi, bir peygamber misyonu olarak yerine getirilmeyi beklemektedir. Bu doğrultudaki çalışmalar, öncelikle kendilerinin kurtulmalarına, sonrasında ise toplumun inşasına imkân sağlayacaktır.

Rabbimiz Bakara suresinin 120. ayetinde, "Eğer sana gelen ilimden sonra, onların heva ve heveslerine uyacak olursan...", yine aynı surenin 145. ayetinde ise "Şayet sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyarsan..." buyurmuştur. Ayetlerden anlaşılacağı üzere hem nefse hem de Allah düşmanlarına uymak, onları takip etmek veya onlara teslim olmak, kabul

edilecek bir durum değildir. İlk ayet olan "oku" emri, ilmin önemini anlatmak için yeterlidir. Bu doğrultuda vakit kaybetmeden, gece ve gündüz demeden çalışmaya ihtiyacımız vardır.

4. İlimin Amele Dönüştürülememesi

İlim öğrenmenin önemini ifade etmeye çalışıyoruz. Ancak öğrenilen ilim, bir bilinç oluşturmaz ise Kur'an'ın şiddetli eleştirisine maruz kalırız. Örneğin ilim sahibi olup bir fayda sağlamayan, bir bilginin ötesine geçmemiş, bilinç oluşturmamış insanlar, Cuma 5. ayette "kemeselil himar" ifadesi ile koca koca kitaplar taşıyan merkebe benzetilmiştir. Yine Araf suresi 176. ayetinde "Kemeselil kelb" ifadesi ile kovsan da bıraksan da hep dilini çıkarıp solu-yan köpeğe benzetilen insan modeli, hevasının peşinde gitmektedir. Bir diğer örnek ise Taha suresinde ifade dilen Samiri örneğidir ki bu kişi, Musa (as) döneminde, onun vahiy katipliğini yapacak kadar ilme yakındır. Ancak Musa (as), rabbi ile konuşmak için ayrıldığında böğürebilen bir buzağı heykeli yapmıştır.

Bu örneklerden anlaşıldığı üzere ilim bilmek, marifet olmamakta, ilmin amele dönüştürülmesiyle Kur'an, her bedende hayat bulmalıdır. Hz. Aişe validemizden gelen, Peygamber'in ahlakı Kur'an idi, ifadesi her Müslüman'ın rol modeli olan Peygamber'e dönüşme hedefinin nasıl olması gerektiğini ifade etmektedir.

Müslümanlar için tehlikeli olan hususlardan ilmin amele dönüşmemesi söz konusu olduğunda Kur'an'ı kerim, bizi şiddetle uyarmaktadır: "Siz kitabı okuduğunuz hâlde insanlara iyiliği emredip kendinizi unutuyor musunuz? Aklınızı kullanmıyor musunuz?" (Bakara, 43) Bu ayetle bilinen bilginin başkalarına aktarılması ancak aktaran kişinin yapmaması eleştirilmiştir. Yine başka bir ayette, "Ey inananlar, niçin yapmayacağınız şeyi söylüyorsunuz? Yapmayacağınız şeyi söylemek, Allah katında en sevilmeyen şeydir." (Saf 2, 3) ayetleriyle benzer bir uyarı yapılmıştır. (Devam edecek...)

Kundaktan Zindana Mektup (Gazzeli Annelere)

Taşkın ÖNEL

Sahi, gözlerin ne renkti anne
Hangi yana düşerdi umutların
Öncesinde çalınmış mıydı
Gözlerinden özlemin sıcaklığı
Demir kubbenin ayazında
Taşlaşmış kalplerin
Zulmü salınır mıydı
Limon ağacında
Zeytin bahçeleri
Kan kokar mıydı evvelden

Zamanın insafı yitik
Merhamet insandan gideli
Hayli zaman oldu
Körpe yavrular koparılır
Şimdilerde bağrından annelerin
Soğuk kesmiş
Lanetli zindanlara prangalı
Anne duası

Zulmün kokusu sinmeden hanemize
Besmele kokardı ninnilerin
Şefkat hamurundandı sözlerin
Bakışların cennetten nişanlı

Sahi, yüreğin ısınır mı
Taş duvarlar ardında
Gözlerinden merhameti
Çaldılar mı
Yoksa yerli yerinde mi umudun
Hasret tüter mi burnunda

Sahi, gözlerin ne renkti anne
Hangi yana düşerdi umutların
Hep böyle nemli miydi gözlerin

